

Tō προστρόπιον μας Γιώλη γ
αδεγμ^{βιολημ} πατέρων μας ζού Κίλο
Μήτοβαρη. Τέντο λας ο Μάριος
Μητολόχειος.

Σ χρήστος Γιώλης (γιος λαζαντζέα)
Τεύλης Εγαδέγγος λαζ Μάριος (αρχιδέ-
λευτος της λαζ παχιντας λαζ καπιτανος)

ΧΡΙΣΤΟΣ Π. ΓΙΩΤΗΣ

Όμνυμικός κόσμος καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία μετὰ μεγίστης ὁδυνῆς ἐπληφορήθησαν, τὸν πρὸ ἡμερῶν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς ποινικολόγου, ἔξοχου καὶ κορυφαίου "Ἐλληνος Χρίστου Π. Γιώτη. Οὗτος συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἔθνικῶν ἀνδρῶν, τιμῆσας τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰς σπουδαίας ἀπόστολάς σοβαρωτάτων ἔθνικῶν θεμάτων. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας διεκρίνετο διὰ τὴν ἔξαιρετικήν του φιλομάθειαν καὶ τὴν ὄξυνοιαν τοῦ πνεύματος, ὥστε εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐν νέᾳ ἐτῶν νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέτου. Παραιτηθεὶς ἐν ἔτει 1929, ἔδρασεν εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐπάγγελμα τοῦ δικηγορεῖν. Ἐπεδόθη ἕκτοτε εἰς συγγραφὴν περισπουδαστῶν ἔργων ἐπὶ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, ὧν τὰ σπουδαιότερα είναι ἡ 'Ανακριτική, ὁ 'Ορρός τῆς 'Αληθείας, 'Εγκληματικότης καὶ Ποινικά Δικαστήρια κ.ἄ. Ὑπῆρξεν οὗτος ἐπὶ πλέον, καθηγητής τῆς 'Εγκληματολογίας εἰς διαφόρους 'Ανωτάτας Σχολαστικούς καὶ μέλος τῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν ἀναθεωρήσεως, συντάξεων σχεδίου Κώδικος Ποινικῆς Δικογομίας. Ἐπίσης, διετέλεσε κατὰ τὰ ἔτη 1922 - 1923, πράκτωρ (AGENT) τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως παρὰ τοῖς Μικτοῖς Διαιτητικοῖς Δικαστηρίοις Παρισίων, μετασχὼν καὶ εἰς πλείστα διεθνῆ νομικὰ συνέδρια εἰς Παλέρμον, Λονδίνον, Μαδρίτην, Γενεύην, Λισσαβῶνα κλπ. Προσφάτως, ἔξελέγη πρόεδρος τῆς 'Ελληνικῆς Εταιρίας Ποινικοῦ Δικαίου καὶ ἐπίτιμον μέλος τῆς Διεθνοῦς 'Εταιρίας Ποινικοῦ Δικαίου. Ἐτιμήθη μὲ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν Γεωργίου Α' καὶ τὸν 'Αργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

Ἄπηλθε τοῦ προσκαίρου αὐτοῦ δίου, ὁ ἀλησμόνητος Χρίστος Π. Γιώτης, ἀφῆσας ἀνεξίτηλον τὴν μνήμην εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ηύτυχησαν νὰ τὸν γνωρίσουν. Ἡ εὔγενης αὕτη ὑπαρξίς θὰ ζῆ ζωτανὴ ὡς παράδειγμα, καὶ μεταξὺ τῶν ἐπιγενομένων, διότι τοιαῦται προσωπικότητες ζοῦν ὡς ἴδεαι ἀθάνατοι καὶ χρησιμέουσιν ὡς φωτοδόται καὶ τηλαυγεῖς φάροι διὰ τοὺς συνανθρώπους των, διαγράφουσαι μὲ τὴν ὄλην των δρᾶστιν καὶ προσωπικότητα τὰ ὄρόσημα τῆς ἀθανασίας των.

"Ἄς είναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς 'Αττικῆς γῆς που τὸν ἐκόλυψε καὶ ἡ μνήμη του αἴωνία.

ΕΑ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΧΡΙΣΤΟΣ Π. ΓΙΩΤΗΣ

‘Ο νομικός κόσμος της Ελλάδος καί γενικώτερον ή ελληνική κοινωνία μετά μεγίστης έδυνης ἐπληροφορήθη τόν πρό ήμερών θάνατον τοῦ διατρεπούς ποινικολόγου καί ἔζοχου “Ελληνος Χρίστου Γιώτη. ‘Ο θάνατός του ἀφήνει μέγα κενόν ιδιαιτέρως εἰς τόν ποινικόν κόσμον τῆς Ελλάδος, τοῦ ὅποιου ὑπῆρξεν ἐκ τῶν κορυφαίων.

‘Ο ἀποθανὼν Χρίστος Γιώτης συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν ἔθνικῶν ἀνδρῶν, τόσον διά τὴν καθόλου ἔθνικήν του δρᾶσιν, ἔλκων τὴν καταγωγήν ἐκ Σουλίου, ὃσον καί διά τὴν προσφοράν του εἰς σπουδαίας ἀποστολάς καθ' ἄς ἐτίμησε τὴν Ελλάδα ἐν τῷ ἔξωτερικῷ καί διεδρομάτισε σπουδαίον ρόλον εἰς τὴν διαχείρισιν σοβαρωτάτων ἔθνικῶν θεμάτων. ‘Από νεαράς ἡλικίας οὗτος διεκρίνετο διά τὴν ἔξαιρετικήν του φιλομάθειαν καὶ τὴν ὁξύνειαν τοῦ πνεύματος, καταλαβόν κοιτά τάς ἀρχὰς τῆς νομικῆς του δράσεως ἀλλεπαλλήλως θεσεις εἰς τόν δικαστικὸν κλάδον εἰς ὃν διεκρίθη τόσον, ὥστε εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐννέα ἔτῶν νά προσχθῇ εἰς τόν βοσθόν τοῦ Ἐφέτου καὶ θά κατελάμβανε καὶ τὴν ἀκωτάτην θέσιν ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ εἰς ἡλικίαν νεωτάτην μεταξύ τῶν τότε συναδέλφων του, ἐάν δέν παραθείτο ἀπό τὴν θερμουργόν πίστιν τοῦ γά προσφέρει μεγαλυτέρας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπιστήμην, δρῶν εἰς τό ἐλεύθερον ἐπάγγελμα τοῦ δικηγορεῖν, ἀφ' ἡς παρητήθη ἐν ἑτεῖ 1929, ὅτε ἐπρόκειτο νά προσχθῇ εἰς Ἀρεσπαγίτην.

‘Ἐπεδόθη ἔκτοτε εἰς συγγραφήν περισπουδάστων ἔργων ἐπί τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ὡν τά σπουδαιότερα είναι ἡ Ἀνακριτική Δικαστικά Συμβούλια, ὁ Ὁρρός τῆς Ἀληθείας, Ἐγκληματικότης καὶ ποινικά δικαστήρια, κ.ἄ. Υ-

πηρέν ούτος επί πλεον καθηγητής της 'Εγκληματολογίας εις διαφόρους άνωτάταις σχολάς και μέλος ἀπό τού 1931 έως τού 1950 τῶν νομοπαρασκευαστικῶν 'Ἐπιτροπῶν ἀναθεωρήσεως συντάξεων Σχεδίου Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. 'Ἐπίσης διετέλεσε κατά τά ἔτη 1922—1923 πράκτωρ (AGENT) τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παρά τοις Μικτοῖς Διαιτητικοῖς Δικαστηρίοις Παρισίων, μετασχών καὶ εἰς πλείστα διεθνῆ νομικά συνέδριο εἰς Παλέμον, Λονδίνον, Μαδρίτην, Γενεύην, Λισσαβώνα κλπ. Προσφάτως ἔξελέγη Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς 'Εταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου καὶ ἐπίτιμον μέλος τῆς Διεθνοῦς 'Εταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου. 'Υπῆρξεν εῦτος ἀνεπίληπτος τό θήσος, καὶ τὸν χορακτήρα προσδολλόμενος πάντοτε ὡς παράδειγμα πρός μίμησιν, τιμηθείς μὲ τὸν Χρυσαῦν Σταυρὸν Γεωργίου Α' καὶ τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος. Ήτύχησεν ν' ἀποκτήσῃ σύντροφον εἰς τὴν ζωὴν του, ἐκλεκτήν Ἑλληνίδα καὶ μητέρα, ἐκ πατριαρχικῆς οἰκογενείας τῆς Θεσσαλίας ἥτις μὲ τὸν ἀδαμάντινον χορακτήρα, τὴν ἰσχυράν της θέλησιν, τὴν ὑπομονήν καὶ καρτερίαν της, τὴν αὐτοθυσίαν τῆς ὑπέρ τῆς ἀγωγῆς τῶν τέκνων της, ἐγένετο οὐσιαστικὴ συνεπικουρος τοῦ ὀλησμονήτου συζύγου της, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραδώσωσι εἰς τὴν Ἑλληνικήν κοινωνίαν ἔξαιρετα τέκνα. Οὕτως, ὃ μέν πρώτος μίος του, νομικός καὶ διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Πασοισίων, κοσμεῖ τὸν κλάδον τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, ὡς πρόεδρος αὐτοῦ, ἐνώ ὁ δεύτερος, πτυχιούχος τοῦ Πολυτεχνείου 'Αθηνῶν, Πολιτικός Μηχανικός καὶ διδάκτωρ τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Μονάχου, διακρίνεται ἐπίσης εἰς τὸν τομέα του.

‘Ως τοιούτος δημιουργικός θνθρωπός καί ζωντανή προσωπικότης, ἀπῆλθε τοῦ προσκαίρου αὐτοῦ βίου ὁ ἀλησμόνητος Χρίστος Γιώτης, ἀφῆσας ἀνεξίτηλον τὴν μνῆμην εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὄποιοι ὑπάρχησαν νά τὸν γνωρίσουν. Ἡ εὐγενῆς αὐτῇ ὑπὸρεξις θάζῃ ζωντανήν ὡς παράδειγμα, δχι μόνον μεταξύ τοῦ νομικοῦ κόσμου καί τῶν συγχρόνων του, ἀλλά καί τῶν ἐπιγενομένων, διότι τοιαῦται προσωπικότητες ζοῦν ὡς ίδεαι ἀθάνατοι μέ δύναμιν πολλῶν ἐτῶν καί χρησιμεύουν ὡς φωτοδόται καί τηλαγείς φάροι διατούς συνανθρώπους των, διαγράφουσαι μὲ τὴν ὅλην των δράσιν καὶ προσωπικότητα τά δρόσημα τῆς ὁθωνασίας των.

"Ας είναι έλαφρόν το χώμα της ατ-
τικής γῆς που τὸν ἐκάλυψε καὶ ἡ
μνήμη του αἰώνια.

A. M.

μνημη του αιώνα.

Κύριον Τόκιν Θερέτρην
Περιγραφή της γεννημένης μεταβολής
σε Αθηναίους

1963 Μαρτίου 11

6 - 7 1/2 ρ. ρ.

ΣΕΛΙΣ 2

χρονικό περιοδικό
της Βεργίδας

7-3-63

Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ ΚΑΙ Η ΓΚΡΙΜΑΤΣΑ

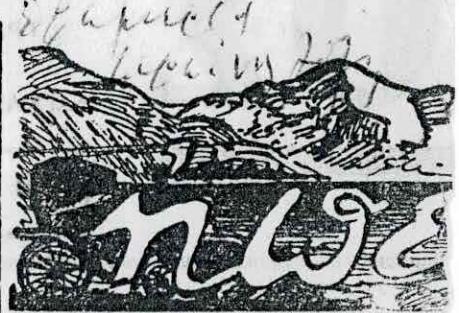

Ποιός είναι ο κύριος με τὸ παπιγένον καὶ τὸ ἐκφράζει ἡ πομποκοπαγική γωνιάτος ποὺ ἔπειτα
χε' ν' ἀποδανατίσῃ δ φωτογραφίας φακός; Πρόκειται γὰρ τὸν
ἀπεσταλμένο τοῦ προέδρου Κέν-
νεντι, δ διοῖς ἐπεισόρθητη τελευ-
ταλος τὸ 'Αλγέρι. Σπέν δρόμο
οι 'Αφρικανοὶ ἐπειφριδοῦσιν τὸν
'Αμερικανὸν διπλωμάτην. "Ενας
μάλιστα 'Αλγερινὸς θάνατος νὰ
τοῦ αφίξῃ τὸ χέρι καὶ νὰ τὸν
ἀπασσοθῇ. "Ο διπλωμάτης δέχε-
ται τὴν πομποκοπιανὴν αὐτὴν ἐκδή-
λωσι μὲ διατάξεις τοῦ εκπληξε-
ως καὶ μὲ γονολογέντα μάτια.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ

Ιατρός
Δερματολόγος

Επανιγματιστής
πανώντα μειά σπρωχή
της Αθηναϊκής
Γηραιεύσας
Θεραπεία αιμορροΐδων
Ορθοσκοπήσεις
Οδός Σαμουήλ Αριθ. 1
Εναντί «Αλσού»

ΠΡΟ 65ΕΤΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Απεβίωσε πρὸς ημερῶν ἐν ἀ-
πὸ τὸ δλίγα λείφανα τῆς παρω-
χημένης λεβεντιᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ
στρατοῦ, δ ἀντισυνταγματάρχης
πεζικοῦ Σπάρος Γιώτης. Κατετά-
χθη εἰς τὸν στρατὸν 17ετῆς καὶ
ἐπικρέτησεν εὐδόκως τεσσαράκον-
τα δύλα ἔτη, καὶ καθ' δύον αὐτὸ-
ν παχὺ διάστημα ὑπῆρξε τύ-
πος καὶ ἐποχοδιμός τῆς ἀρετῆς
καὶ τοῦ κοδῆλοντος. Κατήνετο
ἐκ Βαριάνων τοῦ Σουλίου, ἐνδε
τῶν μαχιμωτέρων χωρίον τοῦ
Ἐφραγχώρου τῆς Σουλιωτικῆς
Δημοκρατίας, διπερ χωρίον ἀνή-
κεν εἰς τὸν προσάπτον τοῦ τὸν
διάσημον "Αι-Γιαν" Βελαεπίλην
Πλατα Ζάρον, φονευθέντα ἐν ἐ-
σχάτῳ γῆρατι ἐν Βρεστινίτοη
τὸν 'Αγοράκων πατέλ τὸ 1803,
μετὰ τὴν πράτην καταπροφῆτην
τοῦ Σουλίου.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Γιωτάλων
ὑπῆρξε μία τῶν μεγαλυτέρων καὶ
μαχιμωτέρων οἰκογένειῶν τῆς
Πίτερου. Ο πάτος τοῦ μετα-
στάντος Γιώτης ὑπῆρξεν δ διά-
σημος ἀρματιώλης καὶ κλέφτης
τῆς παρελθόντος ἐκπαντεπηρί-
δος, συναγωνιστής καὶ γυναικά-
δελφος τοῦ διασήμου ήρωος καὶ
μαρτυροῦ τοῦ Σουλίου Κλείσιου
Μητέρου.

Ο δὲ πατήρ του Χρήστος Γιώ-
της, οὐτινοὶ ἔτεσαν καὶ τέσσαρες
ζώια διδεῖται ἐν τῷ ιερῷ ἀγῶνι
τοῦ Αγίου Νικολάου, επηγγείη εἰς τὸν
ἀνθραιοτέρων, τῶν ἐνεικοτέρων
καὶ μετριοφρονεστέρων ἀγωνι-
στῶν τοῦ 1821, καὶ συνεδέετο
διὰ απεκτάτης συγγενείας μετὰ
τῆς οἰκογένειας τῶν Μποτσαρά-
ων, καὶ δύλων κατετανικῶν τοῦ
Σουλίου οἰκογένειῶν καὶ ἀπέτα-
νεν ἐπειρ τὸ σῶμα διπτερού τὸν
τῶν τουρκικῶν σφαιρῶν.

* ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ *

Ο δειλὸς διομάζει τὸν ἐσωτὸν
του προσεχτικό, καὶ δ φιλάργυρος
αὐτοτιλοφροεῖται οἰκονό-
μος.

• C
τικ
ται
πο

i

Αγαθο

ΜΗ

Ανατο

ΤΟ Μ

Πελ

Antifaz en la iglesia xepoapán - Tlaxco - Baja adentro (Méjico Poco)

1867 IV. 3. 2N'

Eupeodes agrestis

Riparia A!

Evidencia 250

En Advan en voor hin 3 Awengen 1867 overgoda ta'nej a'kipas Tawang D. Kogonapuny, Upóden, Xp.
Xt. Tírapa, Karol. Ballew, Hlbes Tálpaq, Dep. Tíapun ní Cip. Kodogdow ná'kunalewa díspidit níjalon ní ore-
galoq, díspidit si'ni spanmá ní sognaboyz overgidares ná'qupidit kóspidit, ná'délat jasai arde-
gutan overgidares ar díjus:

39) Adarisoro Highway, Luru (6) zájor - Ecomyscidae
 40) Xpúolq Tzibch, Sipán (5) zájor opuscs

(Eduardo Sojo es el mejor director que he visto)

En 1819 publicó la "Carta de la Sociedad de Amigos de la Humanidad" en la que denunciaba las atrocidades cometidas por los franceses en Egipto.

"Milegor h̄ ualatō l̄cōb ajiwa ñigwaliuc"

Ad. spad.	drogobrana
750	x pust. Trichy

Taxon
Eoijas

La lov i spor ayava agi pimilaw
"Endy celoy na' I'milepa depolawon
V'upilaw ioi uqazin oqpolawon nsa 918

Rafy, in an angle
in rock.

deposits = (avg. balance)

2

Αντίγραφο επιτελούσας Χωροφόρων της Εθνικής Βιβλιοθήκης (Εποχής Τοξάρου)

Αριθ. 16.943
δ. 16.943

dp. 750 v. μ.

Τυμπά A!
29. 1^η

Χρύσος Γιώτης, Λοχαρός
διάτης πυροπόρων αντίγραφον των Αγάλμάδων

Τερπιάνων περιοχής της αρχαίας αίτησης

Αίτηση 286 ή 15% χοντρού 1865
Εργοδοτείαν στο Α' Τυμπά στην Κρατική Βιβλιοθήκη
(Γ.Σ.)

Μελέταις

Χειρόλογον
εν 33
Αρ. 5
αναποδονή

L. 250
2p. 40
II M. του 1836 Σεγ. II
Χρύσος Γιώτης, Λοχαρός, ειναλούδιας το 1830. Ζωγράφος ο Λοχαρός ο Φανερός.

L. 250 1821 - 1832
Χρύσος Γιώτης, Λοχαρός, ειναλούδιας ζωγράφος το 1830. ο ίδιος γων. 560
το 1836 40/ Σημειώνεται ότι ταχδή η ίδια σημείωση (5) ταξιτερίζεται = (ουμ. Λοχαρός).

Αρ. M. 1526

Ταχαρά γεγονός (εποχής διαδικασίας)

HOTEL CARELION

LOUTRAKI - GREECE

TEL. { 3-47
 { 4-03

Nov 1969, 4 Yoygor 1969

Ajantí ghe, īgantí opongiba,

Tiv árs 20% avinor er, eðolgin var Þjóðvarðið, óðar
úppionognar félögum en fyrir meðal, þóttum deplungs umrásor.

Trop - trop iedipour voi éronnegdù lez Ywenniva, dous jec
cijevòs poë joc'higata lycorinec apôleros naños, dia' ve jabo-
par hir nowin abxapioùvou rai idadipar en teragnioù mai
éronnegdùper hir nowin warc'hion Baprides.

Alexis ópox ó lajús por sio lajés vā por cōlçón, y ópox
lóz n̄ juntas por, n̄ óvora oqapuqoddilas iaroá arájoxa pecoruhí-
pala lóz ufras, paqovai lajusida. Si aqlo p̄i b̄jwote s̄itwida.

Ennix apolitikus hárda nogaiong, jöfia wegi tén wegörver por. Ezek
hárda óra nöswilior az Þórháða ólauksíða mið hið íslandi lóðungarárinn
fuglaklof, xípar idia lóður vestrípor. Nafnþóra hér er ósíðan við me-
lalistið mið lóðupagurinn hér Kormálinus. Mafla þó ósíðan var að xá
áður ólögnum mið en ástórar en gott feldasporinn Kormálinus Bærg-
áður, honum óvottor ógengiðir frapjast lóðungarárinn por. "Hörfu ógengi
vér ógjáður, en óður lóðum hárda ólauksíða lóður feldasporinn hér
Kormálinus Bærgáður.

Trabekafste, wapenwagū, loris xangchongas hñ orfijor pñr as hñ
hñ cñm orfijor cas, iñ nai hñ oñh pñr, iñ xapirre mayu oñh añ
as hñ wñndedoz

Yishes

D. K. Irving (x. o. 5. 1. 1943)

Xp. Twilms, 18 Nager 117

Agosto 25 Yerjov 1963

Agaoniki tige n. Siapéonge,

Eianuošorles tūs dūtūs kęgulosios išėdėjimų arba pernėlės išpūtų orų.
Išpuvov, atnešojo senes pėtinus ar žigys pėvai vėl apgyvalosėjimų per, nėt suvien-
piac žemė geologiją tūkstančiu, t. y. "Hercynas" žemėje, t. y. didžiosias, t. y. didžiosios žigys
nėra narytės sodo priežiūros. Nėra daug išpūtų tūs eksploratorius įmanymas vėl oru.
Tinkamai tūs žigys išpūtų pėtinis užtikrins Eianuošorles.

Τοπική χαρακτηριστική παραγωγή σινελβάδας είναι Κυπριανή διαφορετική από πήγαν της αρχιτεκτονικής μας οπότε της ανταντίτεται παραγωγή που γίνεται με πήγαν που φτιάχνεται από έργα των Έλληνων σινελβάδων της Κύπρου σε όλη την περιοχή.

Lixapidae in the apolysis *Dactylis glomerata*

0'805 Tlapov9
mug. 83949

Ad van 17 Februari 1951

Fig. n. Spongiforme,

‘Ορες τοῦ Βαροχίδιου, τοῦ ασύρματοῦ
πρεμέναι αὐτό ταῖς Χειράς παντὶ ἐγγεγραταῖς (εἰ δῆ-
μοις), ταῖς αιναζερόπονταῖς τοῦ Λούη, ταῖς Βα-
ρυαδέσι νειτίαις αινογίργαν παντὶ. Ταχεῖς αὐτό αἱ
ταῖς - ναδέσι νειτίαις λαγόπεδοις λαγόντες παντὶ οἱ οἱ
Γιωτσάρης αὐτό τὸν τοῦ Βαροχίδιου αινογίργαν Νασταζίων
σιαὶ τοῦ ασύρματοῦ Χριστοῦ Τιτζ. Εἰ γένεται ωραῖα

Όπερανός αιώνα, όπερα σόλε εγκύρως μεταίστηση του Έθνους "Τασα-Ζύλων" και "Τιάρη", όπερα σούτον η Λονδονίτικη απειρωτική σε ορ. 65 της Βελγίου του Β. λαυρερίδη αναγεννησιανός "Τιάρην Χριστον Τιάρην" (αρπισμένη από την πρώτη έργη της Ελλάδος). Ήτο δράμα της Σαλιμπάνης δάσκαλης, "Λιγότερο από γραπτή φόρμα είναι, ότι ο σπύλος νίστος του δάσκαλου μεταξύ Χριστον Τιάρην και ιωραϊκού Τιάρην, από την οποίαν διέτελε τον Ιανουάριο του 1843. Τούτης της περιόδου τούτος ο δράμας ήταν η πρώτη σημαντική συνθέση της Ελληνικής θεατρικής ιστορίας". Η θεατρική παράσταση της Βαρεσίδης ήταν η πρώτη σημαντική συνθέση της Ελληνικής θεατρικής ιστορίας.

Η θεατρική παράσταση της Βαρεσίδης ήταν η πρώτη σημαντική συνθέση της Ελληνικής θεατρικής ιστορίας.

Το ίδιο σημείον πάει ο Κώστας Αναστασίου στην παραστάση της Βαρεσίδης στην Αθήνα το 1843, με την οποίαν η Ελληνική θεατρική ιστορία ξεκινάει. Η θεατρική παράσταση της Βαρεσίδης στην Αθήνα το 1843, με την οποίαν η Ελληνική θεατρική ιστορία ξεκινάει.

• Ένα Πρώτο Λόγο λεωνίδης Υ.3.193
Διερεύνουσαν στην
ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΓΑΝΟΥΣ ΕΦΑΥΓΩΝ ΤΗΣ
Εποχής

Διερεύνεις ο Σάβαλης
του Αριστοτελεύτην πέτραν Ιπύρα Γιών.

Κατηγορεί τη ΒΑΡΓΙΔΑΣ του ΣΟΛΙΩΝ
εναρ μαχιμαζέρειν χαρίν του
ΕΦΑΥΓΩΝ την ΣΟΛΙΩΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ,
οπερ χαρίν αντειν ειν τον προνάννον των
των Ελλήνων "Αι-Γαν Βελαερέτην
Πανα Ζυρον, φονδήντην εν εσχάω
γύραν κατά το 1803 μετα την πρώτην
καταστροφήν των ΣΟΛΙΩΝ

Ο νόμος των μεταστάνεος Γιών
UNOFFER Ελληνικούς αρματών και κέλευθον
συγκριτικούς και γνωτά δέλτος των
αρχαίων των Ιανίων ΚΙΤΙΟΥ Ηλιοτερά.
Ο λεπτός των Χριστού Γιών σχετικής
των 1821 (ένασσε όπε τα αδελφεά
των στον ιερόν αγάνα)

(Αντίρρηστο των Δημοσιεύματος
της ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΓΑΝΟΥΣ
το έτος Υ.3 1963)

• Αντίρρηστο των μητρικών σχετικών
των 1821
Χριστού Γιών

• Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ Ηλιοτερά^{την αραγότανε από ΒΑΡΓΙΔΑΣ}
ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΛΑΠΑΖΕΤΟΥ

Έγκαρδίου εώχει οι παῖς έφορος των Χριστούγεννων
και γέννησης 1970

ΧΡΙΣΤΟΣ Π. ΓΙΩΤΗΣ

ΛΕΥΚΑΔΟΣ 15
ΑΘΗΝΑΙ Τ. Τ. 812

ΤΗΛ. 820.476

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΓΙΩΤΗ

ΕΚ ΣΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΓΙΩΤΗ

ΕΚ ΣΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΙΠΕΙΡΟΥ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΓΙΩΤΗ

(εκ Σονλίου τῆς Ἡπείρου)

καὶ

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ

‘Ο εἰς τὴν ἔναντι φωτογραφίαν εἰκονιζόμενος Ἀναστάσιος (ή Νάστας) Κ. Γιώτης, λοχαγὸς πεζικοῦ, ἐγεννήθη ἐν Πρεβέζῃ κατὰ μῆνα Ιούνιον 1885.

Ἐτραμματίσθη μαχόμενος εἰς Μπιζάνι Ἡπείρου κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1913 ἀλωσιν τῶν Ιωαννίνων ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων.

Ιαθεὶς ἀπὸ τὸ τραῦμα μετέσχε - τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσει του - τῆς ἐν συνεχείᾳ εἰς Μακεδονίαν ἐκστρατείας, ὅπου ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ζον λόχου τοῦ Ιου πεζικοῦ συντάγματος κατὰ τὴν μάχην τοῦ Κιλκίς τὴν 21 Ιουνίου/4 Ιουλίου 1913. Προήχθη μεταθανατίως εἰς ταγματάρχην, τὸ δὲ ὄνοματεπωνυμόν του ἀνεγράφη ἐπὶ πλακός εἰς τὸ ἀνεγερθέν ἐπιτοπίως Ἡρῶν τῶν πεσόντων κατὰ τὴν μάχην ἐκείνην.

Ἡ κορυφὴ τοῦ λόφου ὃπου ἔπεσεν, ὀνομάσθη «Γιώτης» (ὅρα εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης εἰκονιζόμενον χάρτην τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Υπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος).

Οὗτος ἦτο τοῦ Κωνσταντίνου Χ. Γιώτη, νιοῦ τοῦ ἐκ Σονλίου τῆς Ἡπείρου (χωρίον Βαριάδες) διπλαρχηγοῦ Χρίστου Γιώτη, πρωτεξαδέλφου τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ἐκ μητρός. Ο τελευταῖος οὗτος ἔπεσε παρὰ τὸ πλευρόν καὶ εἰς χεῖρας τοῦ Χρίστου Γιώτη κατὰ τὴν γνωστήν μάχην τοῦ Καρπενήσιου.

Ο Ἀναστάσιος (Νάστας) Κ. Γιώτης ἐξ ἀλλού, ἦτο πρωτεξάδελφος τοῦ ἐπίσης ὑπέρ Πατρίδος πεσόντος Ξαβερίου Π. Γιώτη, ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ, κατὰ τὴν ἀντχήσασαν ἐκστρατείαν τῆς Μικρᾶς Ασίας ἐν ἔτει 1922.

Ιστορικὸν σημείωμα (ἀπὸ αὐθεντικὰ στοιχεῖα)

Ἡ οἰκογένεια τῶν Γιωταίων ὑπῆρξε μία τῶν μεγαλυτέρων καὶ μαχητικωτέρων οἰκογενειῶν τῆς Ἡπείρου. Ὁ διάσημος ἀρματωλὸς καὶ κλέφτης τῆς χρονικῆς περιόδου τῆς ἀμέσως προηγηθείσης τοῦ Ἀγδνος τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας ΓΙΩΤΗΣ, ὁ ὑμνησθεὶς διὰ Ἡπειρωτικῶν δημοτικῶν ἀσμάτων, εἶναι δὲ κοινὸς πρόγονος τῶν ἐκ Σουλίου τῆς Ἡπείρου ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἀνεξαρτησίας κατελθόντων εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα Γιωταίων καὶ φερόντων τὸ αὐτὸν ἐπώνυμον ἀπογόνων αὐτοῦ, ὡς καὶ - φυσικῷ τῷ λόγῳ - τῶν ἐκ θηλυγονίας τούτων. Ἀπὸ αὐτὸν ἔθεμελιώθη τὸ ἐπώνυμον «Γιώτης» τῆς ἐκ τοῦ Σουλίου τῆς Ἡπείρου καταγομένης γενεᾶς τῶν Γιωταίων.

Ο κοινὸς οὗτος πρόγονος οὐδαμοῦ ἀναφέρεται μὲ τὸ μικρόν του δνομα, ἀλλὰ μόνον μονολεκτικῶς ἀκόμη καὶ δ. Γ. Χασιώτης εἰς τὰ ἐν ἔτει 1866 ἐκδοθέντα Ἡπειρωτικὰ δημοτικὰ ἀσματα, τὸ ὑπ' ἀριθ. 29 ἀσμα τὸ ἐπιγράφει : «Ο Γιώτης», ἐνῷ τὸ ὑπ' ἀριθ. 30 τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν συναγωνιστὴν καὶ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρόν του ἐπιγράφει : «Κίτσος Μπότσαρης». Δεδομένου δὲτ εἶναι ιστορικῶς ἀκλονήτως βεβαιωμένον, δὲτ ἡ σύζυγος τοῦ Κίτσου Μπότσαρη ἦτο θυγάτηρ τοῦ Παπᾶ Ζάτου ἐκ Βαριάδων τῆς περιφερείας Σουλίου, παρέπεται ἀνενδοιάστως, δὲτ δὲιρημένος ἀδελφός της ἐπῆρε τὴν μονολεκτικὴν προσωνυμίαν «Γιώτης» δταν «έβγηκε στὸ κλαρί», δι' εὐνοήτους λόγους, δπως τότε ἐσυνηθίζετο, ἀκόμη δὲ καὶ κατὰ τὴν σύγχρονόν μας ἐποχὴν συνηθίζεται εἰς παρεμφερεῖς περιστάσεις. Καὶ πολλὰ ἄλλα ιστορικὰ δείγματα, ὡς λ.χ. γνωστότατοι συγγενικοὶ δεσμοὶ τῶν Γιωταίων πρὸς τοὺς Μποτσαραίους καὶ ἄλλους ἀκόμη προύχοντας Σουλιώτας, δπως Δράκον, Σέχον κ.ἄ., συνηγοροῦν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο, τὰ δποῖα χάριν συντομίας παραλείπομεν ἐνταῦθα. Τούτου τὸ μικρὸν δνομα ἦτο Ἰωάννης, δπως προκύπτει ἐκ τοῦ δνόματος τοῦ πρώτου νίοῦ τοῦ Χρίστου,

ὁ ὅποῖος ὠνομάσθη μὲ τὸ δνομα τοῦ πάππου του, Ἰωάννης, κατὰ τὸ γνωστὸν ἔθιμον, ὡς ἀναφέρεται καὶ κατωτέρω.

Ο ἀρματωλὸς οὗτος «Γιώτης» (*) ἦτο δὲ πατὴρ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου ὀπλαρχηγοῦ Χρίστου Γιώτη, πρωτεξαδέλφου τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ἐκ τῆς μητρὸς τοῦ τελευταίου τούτου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δποίου δὲ Χρίστος Γιώτης ἐπὶ κεφαλῆς διάδος Σουλιωτῶν ἥκολούθησεν ὡς ὀπλαρχηγὸς τὸν ἀδελφόν τοῦ Μάρκου Κώσταν Μπότσαρην εἰς τοὺς περαιτέρω ἀγῶνας τῆς Ἀνεξαρτησίας μέχρι τοῦ πέρατος αὐτῶν.

Τέσσαρες ἀδελφοὶ τοῦ Χρίστου Γιώτη ἐφονεύθησαν κατὰ τὸν Ἀγῶνα τῆς Ἀνεξαρτησίας, αὐτὸς δὲ δὲπιζήσας Χρίστος, διὰ τὸν δποῖον ἀναγράφεται, δτι ἦτο ἐκ τῶν ἀνδρειοτέρων, ἐντιμωτέρων καὶ μετριοφρονεστέρων ἀγωνιστῶν τοῦ 21, ἔφερε τρεῖς βαρείας πληγάς. Διὰ τὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του Ἀναστάσιον Γιώτην, φονευθέντα τὴν 1 Φεβρουαρίου 1828 εἰς τὴν μάχην Μαχαλᾶ - Παπαδάταις τῆς Αίτωλοακαρνανίας, δὲ Αρχιστράτηγος εἰς τὴν Ἡμερησίαν αὐτοῦ διαταγὴν τῆς 3 Φεβρουαρίου 1828 ἐκδοθείσαν ἐν Δραγαμέστρῳ, ἐκφράζει «τὴν βαθυτάτην λύπην, ἣν αἰσθάνεται διὰ τὴν δποίαν ἡ Πατρίς ἐπαθεζημίαν στερουμένη τὸν Καπετάν - Αναστάσιον Γιώτην». "Ολῶν τούτων συνεπῶς ἀρχικός πρόγονος, καθ' δὲ πατὴρ τοῦ προαναφερθέντος ἀρματωλοῦ καὶ κλέφτου «Γιώτη», τοῦ ὑμνηθέντος ὑπὸ τῶν ἡπειρωτικῶν δημοτικῶν ἀσμά-

* Ως προκύπτει ἐκ δημοτικῶν ἀσμάτων, περιεχομένου εἰς «Συλλογὴν δημοτικῶν ἀσμάτων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος» συλλεγέντων ἐπιτοπίως, δημοσιευθείσαν ἐν ἔτει 1824 ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ γάλλου καθηγητοῦ μεσογειακῶν γλωσσῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Παρισίων Claude Fauriel, ἀσματος ἐπιγραφομένου «Ο θάνατος τοῦ Γιώτη, δὲν λόγῳ ἀρματωλὸς καὶ κλέφτης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπέθανεν εἰς τὸ δρεινὸν γιατάκι του καπετάνιος τῶν κλεφτῶν μέσῳ τῶν παλληκαριῶν του, φέρων τραύματα καρίας ἀπὸ σφαίρας - ποὺ εἶχε λάβη προφανῶς κατὰ τίνα συμπλοκὴν μετά τῶν Τουρκοαλβανῶν τοῦ Ἀλῆ Πλαστᾶ. ὡς ἀναγράφει εἰς τὸ σχόλιον τοῦ ὁ συλλέκτης τῶν ἀσμάτων συγγραφεύς - (Cl. Fauriel, chants populaires de la Grèce moderne, Α' Paris 1824, chez Firmin Didot, père et fils, Libraire, rue Jacob no 24.- Μεταφρ. Ἀτ. Δ. Χατζημιανούηλ. Εἰσαγωγὴ N. Βέη, Ἀκαδημαϊκοῦ, Ἐκδότης Νίκος Φ. Νίκας, Ἀθῆναι 1956, σελ. 104. Εἰς Μπενάκειον Βιβλιοθήκην Ἀθηνῶν).

των, ήτο διπρομνημονευθείς 'Αγιάν(**) Βελαετλή Παπᾶ Ζωτος, τοῦ δόποίου ίδιοκτησία ήτο τὸ χωρίον Βαριάδες. Μετὰ τὴν πρώτην καταστροφὴν τοῦ Σουλίου ἐν ἔτει 1803 εὑρέθη διπαταζότος ἡναγκασμένος νὰ καταφύγῃ μετ' ἄλλων Σουλιωτῶν τῆς φάρας Μπότσαρη εἰς Βρεστενίτσαν τῶν Ἀγράφων, διόπου καὶ ἐφονεύθη ἐν ἐσχάτῳ γήρατι διατελῶν, κατὰ τὴν γνωστὴν δολίαν ἐπίθεσιν τῶν Τουρκαλβανῶν τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ. ("Ορα: α) Ἐθν. Βιβλιοθήκην ὑπ' ἀριθ. 16. 943/16.943 Τμῆμα Α/Θ Ιη ἀρ. 750 τ.μ. Ἐπιτρ. Ἀγδνος, φάκελ. Χρίστου Γιώτη. β) Γ. Χασιώτη, Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν Ἡπειρον Δημοτικῶν ἀσμάτων, σελ. 108, ὑπ' ἀριθ. 29, 1866, εἰς Μπενάκειον Βιβλιοθήκην Ἀθηνῶν. γ) Νεώτερον Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν «Ἡλίου» τόμ. Ε'. σελ. 431. δ) Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία, Α.Ε. «Πυρσός» εἰς τὴν οἰκείαν ἀλφαβητικὴν θέσιν καὶ Συμπλήρωμα σελ. 485. ε) Ἐφημερὶς Ἰωαννίνων «Πρωΐνδος Λόγος» ἀρ. φύλ. 1625 τῆς 7 Μαρτίου 1963, σελ. 2 στήλη 2α ἐπιγραφ. «Πρὸ 65ετίας». στ) Δ. Οἰκονόμου Ναυάρχου, «Τὸ Σούλι, οἱ Σουλιώται καὶ ἡ οἰκογένεια Μπότσαρη», 1952, σελ. 76 καὶ 264 - 265 κ.ἄ.). Σημειῶ ἐν τέλει, διότι ὅταν τὸ πρῶτον ἐπεσκέψθην ἐν ἔτει 1963 τὸ χωρίον Βαριάδες, μοῦ ἐπεδείχθη αὐθορμήτως ὑπὸ ἐντοπίων χῶρος ἀσκεπῆς περὶ τὸ κέντρον τοῦ χωρίου, ώσεὶ ἐγκαταλειμμένον οἰκόπεδον, καὶ μοῦ εἶπον: «ἔδω ἦταν τὸ σπίτι τῆς Γιάννη - Γιώταινας». Συμπεραίνω μετὰ βεβαιότητος, διότι πρόκειται περὶ τοῦ σπιτιοῦ τῆς χήρας τοῦ ἀρματωλοῦ «Γιώτη», τοῦ δόποίου δὲ ἔγγονος (πρῶτος υἱὸς τοῦ Χρίστου) δύναματι Ἰωάννης Γιώτης, ἀξιωματικός τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τῆς κατόπιν ἐλευθερωθείσης Ἑλλάδος ἐγκατεστάθη εἰς Καρπενήσιον, διόπου καὶ ἐνυφεύθη, δὲ Χρίστος κ.λ.π. ἐγκατεστάθησαν εἰς Ἀγρίφεύθη, δὲ Χρίστος κ.λ.π.

** Η λέξις «Αγιάν» εἶναι ἀσχετος πρὸς τὴν λέξιν Ἰωάννης. Σημαίνει δὲ τὸν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐκλεγόμενον ἄπο τὸν Λαὸν εἰς ἐκάστην ἑλληνικὴν κοινότητα πρόκριτον, δυνάμενον νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ τὰς τουρκικὰς Ἀρχάς. (ὅρα Διον. Κοκκίνου, «Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις» Έκδ. 3η, Τόμ. Α' σελ. 18 - 19).

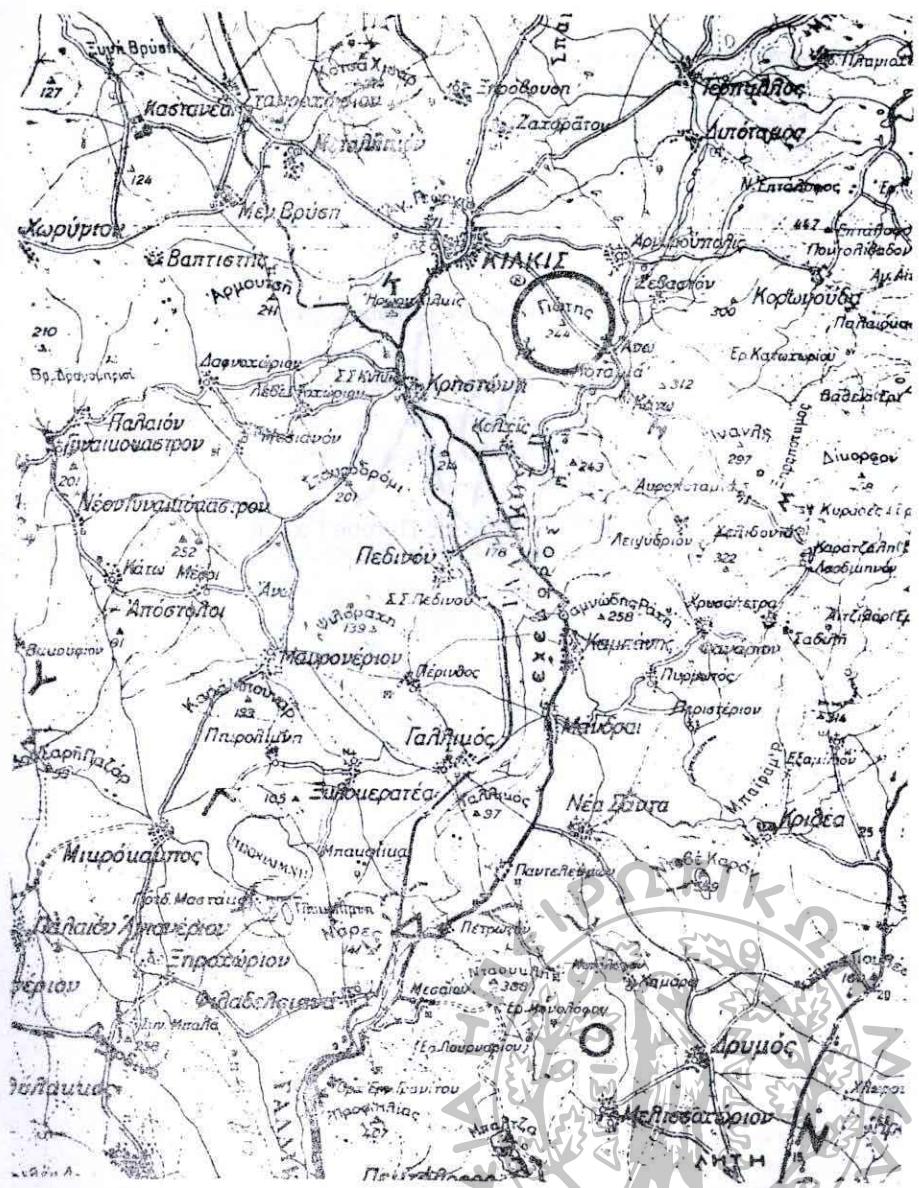
νιον, δπου εἶχε παραχωρηθῆ ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς Σουλιώτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Δαγκλῆς, Νικ. Μπότσαρης, Κουτσονίκας, Μαλάμος κ.ἄ., ἔγγειος ίδιοκτησία μετὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν, εἰς ἄλλους δὲ ἀγωνιστὰς Σουλιώτας εἰς Μεσολόγγιον, Ναύπακτον κλπ., προιόντος δὲ τοῦ χρόνου μετώκησαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

Ἐγραφον ἐν Ἀθήναις, Ἀπρίλιον 1969.

Χρίστος Πέτρου Γιώτης

662
οικογένεια
της ιωάννης

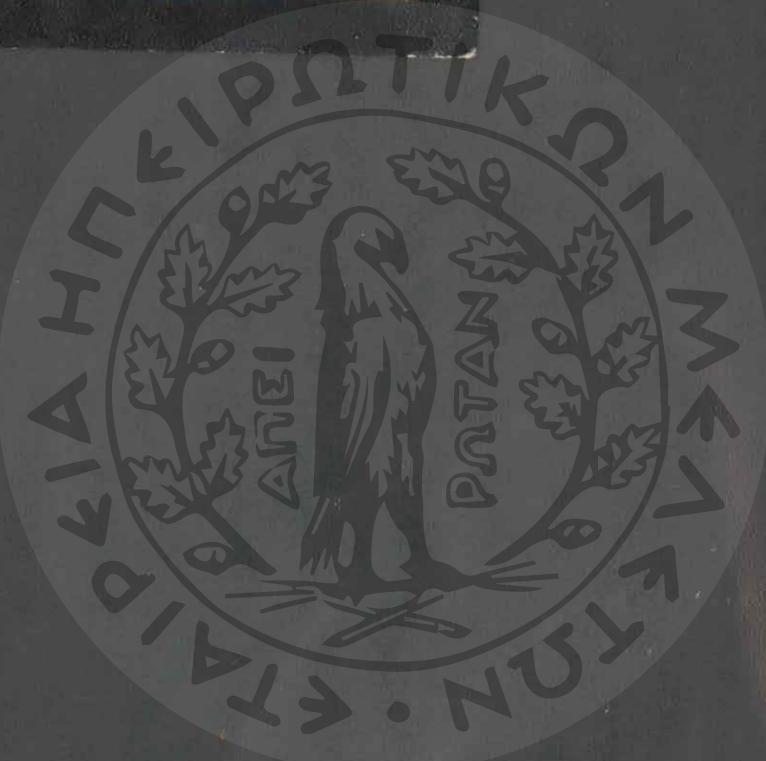

ΠΥΡΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

3 Δεκεμβρίου 1910.

Βαρδη μοναχού Πύρρου
Αγίου Ιωάννου
Κοριτσίου Καρπίων
θρασιώτης 61
Εγγένεα
Διλβας,

— 'Απέθανεν ἐν Μεσδανίῳ τῆς ἑπαρχίας Καρδίτσης μόλις τὸ ἔξηκοστὸν τῆς ἡλικίας του ἄγων, δὲ ἐκ τῶν Καππαναράσιων τῆς ἡρωτόκου Χειμάρρας Νικόλαος Η. Σ. Γκίκας, ἐπὶ εἰκόσιπενταετίαν διατελέσας ἑπιστατηρὸς καὶ Γεν. Διευθυντής τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων τοῦ Χρηστάκη Εφένδη Ζωγράφου. Ἡ "Πιπεριος" καὶ ίδιαιταρά ή Χειμάρρα ἀπόλλυσιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μεταπτύντος Ν. Γκίκας ἐν τῶν σπουδαιοτέρων τέκνων τῆς, ἡ δὲ ὑπηρεσία τῶν κτημάτων τῶν υἱῶν Ζωγράφου τὸ σέμνωμα αὐτῆς, καὶ τὸν εἰδημονέστερον τῶν θεραπόντων τῆς. Ἀλλοτε δὲ ὑπηρεσία τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων τοῦ μακαρίτου Χρηστάκη Εφένδη Ζωγράφου, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ δραστηριοτάτου καὶ ἴκανωτάτου κ. Σπυράκη Χοντσοβασίλη καὶ τοῦ μακαρίτου Ν. Γκίκα ήτο τὸ καταφύγιον τῶν Ἡπειρωτῶν, οἵτινες φεύγοντες πατούλια τάλαιναν καὶ πτούλην εὔριτκον ἐργασίαν καὶ πόρον ζωῆς διὰ τῆς τιμιότητος καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς των. Ἐκλειψάντων τῶν ἡγητόδων τῆς ὑπηρεσίας ταῦτης, τοῦ μὲν πρώτου ἀπογιωρήσαντος λόγω γήρατος, τοῦ δὲ δευτέρου αποθανόντος ἥδη. Τὰ πάντα μετεβλήθησαν ἐκεῖ Ἑλλησποντικοῖς τὸν φιληπειρατισμὸν τῶν Υἱῶν Ζωγράφου διεύθεντες λησμονήσει τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὰς ὑπηρεσίας, διὸ ἔχει προσφέρει καὶ διὰ τοῦ αἴματος του αὐτοῦ δὲ Ἡπειρωτισμὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κτημάτων των καὶ δὲ καταστήσωσιν καὶ πάλιν ταῦτα κέντρα ὡς καὶ πρότερον.

Η "Ηπειρος πρὶν ἔκατὸ περίπου χρόνια

ΚΥΡΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Η μαρτυρικὴ μπτέρα τοῦ Χρήστου Χρηστοβασίδη

(Άρχειο Μάνθου Οίκονόμου)

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΙΝΔΕΑ

«Τὴν Πέμπτην τῆς παρελθούσης ἔθεμάδος, 12 τρέχοντος, ἀπεβίωσε μετ' ὀλιγοήμερον ἀσθένειαν ἐκ γριπώδους βρογχίτιδος σεβαστοτάτη τῆς Ηπείρου δέσποινα, ἡ μερικώτερον Κυρά τοῦ Σουλιοῦ ἐπονομαζόμενη Αἰκατερίνη Α. Χρηστοβασίλη, πεφιλημένη μήτηρ τοῦ ἡμετέρου συμπατριώτου κ. Χ. Χρηστοβασίλη, τοῦ τιμῶντος τὴν ἡμετέραν πατρίδα διὰ τῆς αὐτοῦ φιλολογικῆς ἐργασίας ὡς τε ποιητοῦ καὶ πεζογράφου καὶ ἀκαμάτως ἐργαζομένου ὑπὲρ τῶν ἔθνικῶν ἡμῶν δικαίων ἐν Ηπείρῳ. Η μακαρίτις, ἐκ Ραθενῆς τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν τῆς Ηπείρου καταγομένη, ὑπῆρξεν ὁ γνησιώτερος τύπος ἡπειρώτιδος νοικοκυρᾶς, μάρτυρος χριστιανῆς καὶ ἔλληνίδος, καί τοι δὲ ἀνῆκεν εἰς πρωτεύουσαν τῆς Τσιαμουριάς οἰκογένεια τῶν Οίκονομαίων, καὶ συνέδεσε τὴν τύχη τῆς μετὰ πρωτευούσης ὥσαύτως οἰκογενείας τῆς ἐπαρχίας Κούρεντων τῶν Ιωανίνων, ἡ Μοῖρα εἶχε προπαρασκευάσει δ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς της τὴν διηνεκή δυστυχίαν».

Ἐτσι ἀρχίζει τὴν θλιβερὴ ἀγγελία τῆς ἡμέρας στὴν ἀθηναϊκὴ «Φωνὴ τῆς Ηπείρου», τῆς 20 Ιουνίου

1903, ὁ Γ.Κ.Γ. (τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ δποίου ὑπονοοῦν μᾶλλον τὸν ἔκδότη τῆς ἐφημερίδας Γεώργιο Γάγαρη).

Ἀπὸ τὴν νεκρολογία αὐτὴ ἀποσπάμε παραγράφους καὶ βιογραφικὰ στοιχεῖα πού, κατ' ἐπέκταση, χαρακτηρίζουν τὴν νοοτροπία καὶ συμπεριφορὰ κάθε ἡπειρώτισσας τῆς ἐποχῆς, πούχε τὸν ἄντρα της στὴν ξενιτειά.

Ἡ ἡρωΐδα μας «εἶδε κατὰ τὸ διαστημα τοῦ πολυκυμάντου ζίου της κύπτοντας εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ θανάτου τοὺς γονεῖς της, δύο ἀδελφούς της καὶ δύο ἀδελφάς της, ἥτοι τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ μεγάλου πατρικοῦ της οἴκου, τὸν δεύτερον πατέρα της, τὸν πενθερόν της, τὴν ἀνδραδέλφην της καὶ τὸν ἀνδραδέλφον της, τὴν μονογενὴ της θυγατέρα, τὴν πρώτην νύμφην της, τρία ἐγγόνια της καὶ ἄλλα τόσα δίγγονά της καὶ ὑπάνδρευσε δύο ὄρφανάς ἐγγόνους καὶ πολλὰς τοιαύτας ἀνεψιάς της».

Πολλὰ τὰ ζάσανα. Ἀλλά...

«Παρηγοριά ἔχει ὁ Θάνατος κι ἐλεημοσύνη ὁ Χάρος».

Ομως...

«Ο ζωντανὸς ξεχωρισμὸς παρηγοριὰ δέν ἔχει».

Απὸ τὸν γάμο της κι' ὡς τὸ θάνατό της, «ἐδέρετο ὑπὸ τῆς ξενιτείας... εἴκοσι χρόνια ξενιτειά ὁ ἄντρας της, καὶ τριάντα δυὸς ὁ κανακάρης μοναχογιός της! Νύφη δὲ κι' ἀγγόνια στὴν ξενιτεία, ποὺ δὲν τάξιδε καὶ δὲν τὰ χάρηκε προσωπικά!

...«Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦ ξενιτεμοῦ τοῦ ἀνδρός της καὶ τοῦ υἱοῦ της διάστημα, διηνεκῶς πετοῦσε στὰ χεῖλια της ἔνα τραγούδι μοιριολόγι μᾶλλον, δικό της, θραμένο ἀπὸ τὴν καρδιά της, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς νιότης της, τὸ ὅποιον ἔχει γίνει ἥδη δημοτικὸν ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν Κουρέντων:

—Καρδιά, μὲ δεκαοχτὼ κλειδιὰ γιατ' εἶσαι κλειδωμένη;

“Ανοιξε, παῖξε, γέλασε,
σὰν πῶς γελοῦσες πρῶτα.

—Καὶ πῶς ν' ἀνοιξώ, νὰ χαρῶ
νὰ παίξω νὰ γελάσω;

Τὰ χέρια, ποὺ τὴν κλείδωσαν,
εἶναι ξενιτευμένα.

Ποιήτρια, λοιπόν, ἡ Κυρὰ τοῦ Σουλιοῦ, ἀν καὶ τελείως ἀγράμματη. Απὸ τὴ μητέρα του, ἐπομένως, κληρονόμησε τὴν ποιητική του φλέβα ὁ γιός της τραγουδιστὴς τοῦ ἡπειρωτικοῦ ποιμενικοῦ θίου, Χρῆστος Χρηστοθασύλης.

Καὶ νὰ σκεφτοῦμε πόσες ἄλλες ἡπειρώτισσες γυναῖκες καὶ μητέρες δὲν ἔξεφρασαν τὸν πόνο τους μὲ στίχους αὐτοσχέδιους, ποὺ μὲ τὸν καιρὸ ἔγιναν ἀμάραντα λουλούδια τῆς δημόδους ποίησης!

...Τελικά, «εἰσοδεύσασα τὴν ἐσοδείαν τῶν κτημάτων της, ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ σπίτι, οὗτινος ἐπὶ 55 καὶ πλέον ἔτη ὑπῆρξε στύλος ἵνα μὴ ἐπανέλθῃ φεῦ! ποτὲ καὶ μὴ τὸ ἐπανίδη ποτέ! Ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἐλληνικὴν πρωτεύουσαν ἵνα ἀναπαύσῃ πλησίον τοῦ μονογενοῦς της υἱοῦ, τῆς μοναχοκόρης της, καὶ τῶν ἔγγονῶν της τῶν ξενιτογεννημένων.

Ἐπτὰ μῆνας μόνον ἐγεύθη τ' ἀγαθὰ τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀναπαύσεως ἐν τοῖς κόλποις τῶν τέκων της. Προσθληθεῖσα ὑπὸ γριπώδους θρογχίτιδος ἔπεσε κλινήρης. Ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐπιστῆμης ἀπέθη ματαία. Ο σκώληξ τῆς Καταστροφῆς εἶχεν ὑπονομεύσει τὰς ρίζας τῆς γέρικης Βελαγιδιᾶς, ὅπως τὴν εἶχε παρομοιάσει ὁ διηγηματογράφος υἱός της ἐν τινι τῶν διηγημάτων του. Τὴν 12ην τρέχοντος μηνός, ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἡσθάνθη ἐγγίζον τὸ τέλος της. Ἐζήτησε νὰ ἐξομολογήσῃ καὶ νὰ μεταλάθῃ, ὡς ἀληθής χριστιανή».

...«Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἥρξατο τραγουδοῦσα τὸ γνωστὸν δημοτικὸν ἀσμα:

«Ἐνύχτωσε καὶ θράδυασε
καὶ πάη τούτη ἦ μέρα,
Σύρτε, παιδιά μου, γιὰ ψωμί,
ψωμί νὰ φάτε θράδυ,
Κι' ἐμένα φέρτε μου κρασὶ
ἀπὸ τὸ μοναστήρι,
Νὰ πλύνω τές λαθωματιές,
ποὺ τρῶνε τὸ κορμί μου
Φέρτε καὶ τὸν πνευματικὸ
νὰ μὲ ξομολογήσῃ,

Καὶ νὰ τοῦ εἰπῶ τὰ κρίματα,
ὅπ' ὥχω καμωμένα,
Σαράντα χρόνια ἀρματωλὸς
κι' εἴκοσι πέντε κλέφτης
Κι' ὅταν ὁ Χάρος κατεβῆ
νὰ πάρῃ τὴν ψυχή μου,
Νὰ μὲ σηκώσετε ἀλαφρά...».

—Δὲν το εἶπα καλά, εἶπε πρὸς τὸν υἱόν της. Σὰν τὸν Πάππου σου, σὰν τὴν ἀδερφή σου καὶ σὰν τὸν πατέρα σου! Ἐμένα μ' ἔχει πιάσει ὁ Χάρος ἀπὸ τὸ λαιμὸν καὶ μοῦ χάλασε τὴν φωνή μου!

“Υστερα ἀπὸ λίγο ἄρχισε δικό της τραγούδι, τραγούδι αὐτοσχέδιο, τὸ ὅποιο μπορεῖ νὰ καταλάθῃ θέσῃ μεταξὺ τῶν ὡραιοτέρων τῆς δημοτικῆς ποιήσεώς μας:

«Σαράντα χρόνια ἀρματωλὸς
κι' εἴκοσι πέντε κλέφτης,
Ἄδιάκοπα πολέμαγα
μὲ Τούρκους κι' Ἀρβανίτες
Καὶ πάντα τοὺς ἐνίκαγα,
σὰν ἄξιο παλληκάρι,
Μὰ τώρα στὰ γεράματα
καὶ σεφέρι μ' ηὗρε,
Δὲν πολεμάω σὲ βουνὸν
καὶ μὲ ντερβεναγάδες,

Μὸν πολεμάω κατακαμπῆς
μὲ δεκαοχτώ χιλιάδες,
Μὲ τὸν Πασιᾶ τῆς Ρούμελης
κι' αὐτὸν τὸ Σατραζέμη».

Τὸ ἀσμα αὐτὸν ἦτο ἀκριβής ἀληγορία τῆς ζωῆς της. “Ολα δσα ἔχει ὑποφέρει μέχρι τοῦδε, ἀσθένειαι, λύπαι κλπ. Ἡσαν μικρὰ πράγματα: ν τ ε ρ β ε ν α γ ἀ δ ε σ ἀ πλοῖ, ἐνῶ ἡ τελευταία ἀσθένεια τῆς ἦτο πόλεμος κατ' ἀνωτέρων δυνάμεων, διοικουμένων ὑπὸ στρατηγῶν καὶ στραταρχῶν, ἦτο ὁ θάνατος!

Τὴν 8ην μ.μ. ὥραν ἐζήτησε νὰ τὴν στρέψουν πρὸς ἀνατολὰς καὶ νὰ τῆς πιάσουν τές πλάτες:

— Βάλτε με κατὰ ήλιοῦ! καὶ πιάστε με νὰ ξεψυχήσω!

Καὶ μετ' ἀγωνίαν μιᾶς ὥρας, εἰς ἡλικίαν δὲ 75 ἔτῶν, παρέδωκε τὴν μαρτυρικὴν αὔτῆς ψυχὴν πρὸς τὸν Πλάστην, ὃς ἤρως ἄλλων χρόνων!

Καὶ ἦτο πράγματι ἡ μήτηρ τοῦ κ. Χ. Χρηστοθασίλη γυνὴ ἄλλων χρόνων!

Αἰωνία τῆς ἡ μνήμη!»

Γ. Κ. Γ.

Chenius Hespens, 1903. London 20

Аиварепів А. Христофорович

Την Ηλείαντην της παρεγγόντων 12 γράμμων, όπου δι-
αβλήθησαν σύγχρονα λόγονταν και φοίτησαν οι θρησκε-
ικοί σταύλοι της της Ηγετούς σε έγραφον εντοπισθέντες
την Κύριον Σοργίαν την αρχαίαν οικουμένην. Οι μακρινοί
τοιχοί σταύλων, τοις οποίοις ταν κριθαράκια περιέβα-
λονταί, μετέβαλαν την Εύβοια σε έρημον της 24 ποιη-
τών και πεζοχρήστων την Σκαριά την έργαστρην έπειδη την
επικανένταν η θάλασσα την Ηγετούς. Η μεσαιωνική και Ρω-
μαϊκή ιστορία της Ηγετούς ήταν η παραγόμενη
μητέρα της μετασεριπτικής νοοκομοράγκερ-
γραφής χριστιανικής και ελληνιστικής, αλλοι στις οικίες εις πρ-
γευνούστη της θεοφορίαν αποσήμαναν την Βικαρούλην
και συνέδεσε την γαχνή της, η οποία πραγματοποιείται στην οποία
γενετή της πατέρα της Κορέας την Ιωαννίνα, η Μοίρα έπει-
ρο παραδίδει την οποίαν στην Αγία Τριάδα της Ιωαννίνης
και συνεχίζει να την διατηρεί η Εγγύη. Παρά τον θρησ-
κευτικόν οποίον ο Θεός της, ο οποίος βασικότερος είναι,
ο Ιησούς Χριστός και ο Αρχιερέας, ωστε, ο θεοφόρος είναι μάκριον.

Είσε κατά το διάδημα του αρχαιοπλάνου έγινε τον
επόμενη εποχή τον άντρα των πρώτων, διο
ζεύγοντας με την σύζυγό της, την τελείως γελαστο-
ποντούσσα, πατέρα της οίκου, τον διατερόν πατέρα
της, την πατέρα της, την ιεραρχία της καθώς και την
διεύθυνση, την κονσταντία της διατερόν, την πρώτην κυβερνή-
τριτή ηγετίδα της και την 2002 ηγετίδα της, την αντι-
δικαστική σύζυγο της οποίαν ήταν τον πρώτην έναρξη

ε παρηγόρια ἐπειδή οὐδέτερος εἰναι τὸ μετανοῶν οὐκέποστος
καὶ μετέντερος οὐτερού λαθανάτους τοις αὐτοῖς τοις ταχινοῖς
τοῖς οὐ πληρῶς γενιγκάντι:

Kai το πλευρον τοι ξενιστείσθαι τοι στρόγγυλη καταλούνται τα μέτρα από την πλευρά, συνεχώς περιστρέφονται χωρίς να έχει πρόσοψη που προβολείται στην πλευρά, εγγένετο πλάκια παρεγγέλλεται, όποια γιατί την πλευρά, το οποίο έχει μία καμπύλη περιβαλλόντας την πλευρά, το οποίο προστατεύει την πλευρά από την πλευρά.

- Կարծիք, եթե ծառայեն սկզբայի դաշտում պահպանի են; Խոչք, ոճք, յժմաց, օրև ուստի յշութել պետք.
 - Կենաց վրայի արքա, ուշարան վանական վճյանեց; Հետքութեան աւագանու, ընդ յշութել պետք.

Ηρόειδης ουαΐρια για πορνείαστον Κύριον Λογιού,
επικεφαλής ζηρότητα για βιβλιούς φορέα στην ιερή
Λαζαρίδη! ~~Επίσημη~~ Η πόση ρεις είχε καλεσθείτε ποιήριαν.
Πόσην η πόση λοκήριαν Η περιουσίας απόντων σε ένα-
ρχεστή των πολιορκών της παραπόλεων, περιέκονταν μεταξύ της
της αρχαιότερης αρχαίας Αθηναίης, χωρίς να μάλιστα την πρόσ-
τασσότελη.

Η περιοχή ήταν τόπος για την επέκταση της αρχαίας πόλης της Αργοστολίου, με την προσθήτη πόλη της Κάρυας, την οποία στην περιοχή της Αργοστολίου έχει χαρακτηριστεί ως η πρώτη πόλη της Ελλάδας.

Панікодору ніж зупинити він підібрав зал.

«Републиканский союз молодежи ЗЛСБЗ»,

„Kapitän von Edzeyan

164. Σαν αρχή παρίστημα της ιπτάμενης Λέσβης ή πρόγονης, οι
οικοδόμους των Λαζαλίδων μετασύνεπερ εποιήθησαν
από την Κίλια Κορέα δύο ναιτίτρια για ποντικά.

- H' on keepin' up w/ the girls & men for

Eine optimale Differenzierung sollte zwischen den beiden Gruppen unterscheiden werden.

Brüderleg und Kneifer leg sich mit dem Vogelkrieg auf die Brust, um
Gefangen zu haben, ob sie im Frieden jemals wieder gegen
einen Vogelkrieg soviel wie er nicht werden, und jene war
zur Vogelkriegszeit ein Prinzip.

Ηρεφούχα της θέματος τον ριζαργό είσι 26 λεπίδες των οποίων
είναι καταρίζεται με πολυτελή επονοματολογία
και στην πρώτη λεπίδα της έχει γραμμένη:

- Kī 620 Loīj 'arzordibg, kī nupifinā 620 Teigo (Envoortos
zī ollujas kīz Loodvards nūo dzerzētis) wī 720 'arzordibg
kī nupifinās!

Είχα ορθότονο πρόγιαν να φέρει την είναι:

- Ná hér er óg allt að ófá til að fá sínar ófá til að fá sínar
kvæði. - Þá fóru í gagn. « Við hevum geypt Bárðar konu; »

Nei van de en zo'n 'tje' dat 'm geloofd moet zijn dat ze juist
deze kant opgaat!

«Endxgabe von Bodenwelt und Natur, in Form,

· Σύρος, Μαυράκιος, Ρίγαλης, γιατί να φέρεια σπόμνια,

и ки спирт спирта боку испечь и то это бокс то ложь,

et Nā Muiva 781 & Carlile, doi 2004 26 accepted

Leopold van Meerten was een fotograaf.

"Kijk ik kan eigenlijk niet meer, dan ik nu wel heb."

4. Задача № 10. Текущий и будущий речи и языки

и вправе устроить виновнику неудачи

5. Ніжі використовують

↳ N° 119 Onwards Recepted - - -
- Rec'd by Mr. J. D. Parker, Clerk, Law Dept.

- Τα τελικά μέτρα, σίγουρα για την επόμενη. Λαζαρίδης
σε αύρια προτείνει να διαβούν την πρώτη λογοτεχνική στην Ελλάς!

ପିଲାର୍ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

Permanente expos en de collecties van voor en na de Tweede Wereldoorlog!

per: volevo fare una sessione di lavoro per i prossimi
sette giorni, e ho deciso di lavorare su un progetto

Sirosxwo, ro owoor lorum vñ uoing lom tem kerrata
zim kras uñfam zim oñca hñm Roñca vñt

4-Perseids & other meteor showers

4. Lepads & pine spruce grow in lower elevations
5. Pines & aspens higher up

La asturiana o gallega ha sido una de las más bellas.

«Караванъ въ Египетъ, отъ Тиги РА и къдъ,

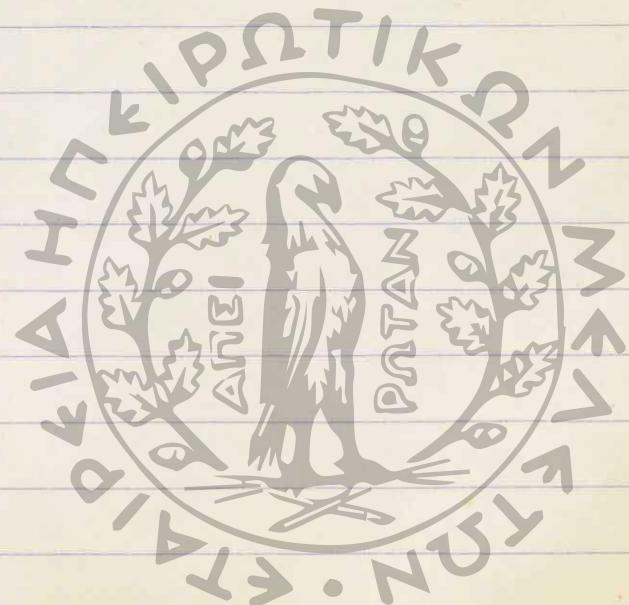
« Περι πολεμίων της Σαρδηνίας και της Καρπαθίου πόλεων
 « Μητροπολίτης της Αγίας Εκκλησίας της Σαρδηνίας και της Καρπαθίου
 « Η ιερά Πατριαρχεία της Αγίας Εκκλησίας της Σαρδηνίας και της Καρπαθίου
 Το θέμα της ομιλίας ήταν η απόφαση για την επόμενη σεζόν. Ως,
 όσοι στην ένοπλη δύναμη της Ελληνικής Δημοκρατίας, ήταν μέρη.
 Την πρώτη πρόσφατη, να προβλέψει την άποια. Έτσι η πρόσφατη
 της λογοτελείας ήταν στην περιοχή της Καρπαθίου συναντήθηκε,
 στην ανατολική θάλασσα και στην αρχαία πόλη της Οδυσσείας
 της Αργολίδας στην οποία η Ελληνική Δημοκρατία
 και της Ελληνικής Κυβερνητικής Δημόσιας Διοίκησης
 και της Ελληνικής Αποστολής.

- Βρήκατε την ομάδα 'Η Λίστα' και πρόσλαβατε την Επικεφαλής!
 Και τον ξέρετε την έργη της Απόρριψης της Καρπαθίου
 στην Εγκαίνια της Εποχής της Αρχαίας Ελληνικής Δημοκρατίας.
 Και η ίδια ομάδα ήταν η ομάδα της Αρχαίας Ελληνικής Δημοκρατίας
 και της Ελληνικής Δημοκρατίας

Aίσια την ή θεωρήσαν

Γ. Κ. Γ.

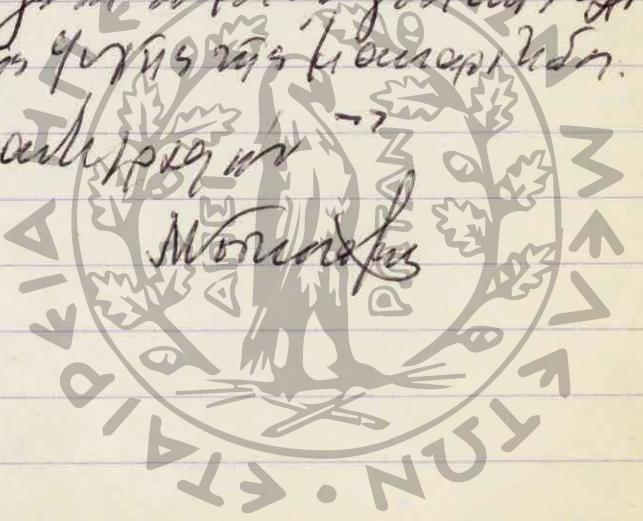
Στην Σερβίαν
Μανούλη

Le Chêne à l'île d'Orléans, 1903-1926

in 21761 27 November 1903

~~die für alle Fragen~~

Lepturus Hrebovny 1902. Togior 5

ՀՀ 741, ~~Դեկտեմբեր~~ 30 օնցւա՞ն է բացակառ նշան,
ու պահանջություն լու սպառքը և չըսութեան
Մարիտիւս, ուստի սպառքը առեւ Շուշի ազգային
պարունակության համար և յօդածու վեա և Ան-
խության Տիքչօն. Էն է սկսուն շնորհ աշխա-
ռի Ծառ Խաչուն առ սահմանաւ. Էն ևս սկսուն լու լու
յօդածու սպառքը առ Եղբայր առ լու և Ճութեան
օրեակառ այս թօն մա Հայություն նիս Եղբայր
լու և առ օրի թօն առ ան առ առ առ առ առ առ առ
Եղբայր նիս 167 ամի 77.

a Chiriquí Herpestes, 20 December 1902.

Entomologisches Museum 1907. 22 Vom 10.

ες τοι πριν το σενάριο των αυτοκτόνων ήταν ότι χρησιμο-
βλέπην Γιάννην και Σάρων προήγουν ο πατέρας της για
σύζυγο την Κατερίνα την ηγετικήν της τάξης στην Ελλάδα
"αριστή" της τότε δευτερεύουσας της τάξης των πρεσβυτών της

Sicherheitsproblem

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Α. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗ

Τὴν Πέμπτην τῆς παρελθούσης ἔδομάδος, 12 τρέχοντος, ἀπεβιωσε μετ' ὀλιγοχέρον ἀσθένειαν ἐκ γριπώδους βρογχίτιδος σεβαστοτάτη τῆς Ἡπείρου δέσποινα, ἡ μερικώτερον Κυρά τοῦ Σουλιοῦ ἐπονομαζούμενη Αἰκατερίνη Α. Χρηστοβασίλη, περιλημένη μήτηρ τοῦ ἡμετέρου συμπατρώτου κ. Χ. Χρηστοβασίλη, τοῦ τιμῶντος την ἡμετέρην πατρίδα διὸ τῆς μεγάλης αὐτοῦ φιλολογικῆς ἐργασίας ὡς τε ποιητοῦ καὶ πεζογράφου καὶ ἀκαμάτως ἐργαζομένου ὑπὲρ τῶν ἔθνων ἡμῶν δικαίων ἐν Ἡπείρῳ. Ἡ μακαρίτις, ἐκ Ραβενῆς τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν τῆς Ἡπείρου καταγόμενη, ὑπῆρξεν ὁ γνησιώτερος τύπος ἡπειρώτιδος νοικουρᾶς, μάρτυρος χριστιανῆς καὶ ἐλληνίδος, καὶ τοι δὲ ἀνῆκεν εἰς πρωτεύουσαν τῆς Τσιαμούριδας οἰκογένειαν τῶν Οίκονομάτων, καὶ συνέδεσε τὴν τύχην τῆς μετὰ πρωτεύουσῆς ὥστετος οἰκογενεῖας τῆς ἐπαρχίας Κουρέντων τῶν Ιωαννίνων, ἡ Μοῖρα εἶχε προπαρασκευάσει δ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῆς τὴν διηνεκῆ δυστυχίαν, καὶ τὴν διηνεκῆ θλίψιν. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν δὲ δύο ὁ βίος τῆς, βίος ἔδομάκοντα πέντε ἑτῶν, ὑπῆρξε βίος κόπων, μόχθων, πόνων, στεναγμῶν καὶ δακρύων.

Εἶδε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολυκυμάντου βίου της κύπτοντας εἰς τὴν ὄρμὴν τοῦ θινάτου τοὺς γονεῖς της, δύο ἀδελφούς της καὶ δύο ἀδελφάς της, ἃ τοι τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ μεγάλου πυκνού της οἴκου, τὸν δεύτερον πατέρα της, τὸν πενθερόν της, τὴν ἀνδραδέλφην της καὶ τὸν ἀνδραδέλφον της, τὴν μονογενῆ της θυγατρέα, τὴν πρώτην νύμφην της, τρία ἔγγρινα τῆς καὶ ἀλλα τόσα δίγγονά της καὶ ὑπάνδρεις δύο ὄφρανάς ἐγγόνους καὶ καὶ πολλὰς τοιαύτας ἀνεψιάς της.

Ἄλλα :

«Παρηγοριά ἔχει ὁ θάνατος κι' ἐλεημοσύνη ὁ Χάρος» καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἀκαταπαύστως ἐμάραινε τὸν βίον τῆς ἡτο δὸνος τῆς Εενιτιδές :

«Κι' οἱ ζωντανὸι ξεχωρισμὸι παρηγοριὰ δὲν ἔχει»

Απὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡτο νύφη μὲ τὰ τέλια μέχρι τῆς τελευταίκης τῆς πνοῆς ἐδέρετο ὅπο τῆς Εενιτιδές. Εἴκοσι χρόνια ζενιτιὰ ὁ ἀντράς της, καὶ τριάντα δυὸς ὁ μοναχογυιός της! Εἶχε νύφη κι' ἀγγόνια στὴν Εενιτιὰ καὶ δὲν τὰ γνώριζε προσωπικῶς!

Ιατὰ τὸ μακρὸν τοῦ ξενιτευμοῦ τοῦ ἀνδρὸς της καὶ τοῦ υἱοῦ τῆς διάστημα, διηνεκῶς πετοῦσε στὰ χείλια τῆς ἔνα τραγούδι μοιριολόγι μαλλον, δικό της, βγαλμένο ἀπὸ τὴν καρδιά της, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς νιύτης της, τὸ δόπιον ἔχει γείνει ήδη δημοτικὸν ἀνὲ τὴν ἐπαρχίαν Κουρέντων :

— Καρδιά, μὲ δεκογύτω κλειδιά γιατ' εἶσαι κλειδωμένη; «Ανοιξε, παῖξε, γέλασε. σὰν πῶς γελοῦσες πρῶτα — Καὶ πῶς ν' ἀνοίξω, νὰ γερῶ νὰ παίξω νὰ γέλασω; Τὰ γέρατα ποῦ τὴν κλειδωσαν, εἶναι ξενιτευμένα.

— Ήτο ἀληθῶς ποιήτριας ἡ πολυσέβαστη Κυρά τοῦ Σουλιοῦ, ἀν καὶ τελείως ἀγράμματη, μὴ μαθοῦσά ποτε εὑδὲ τὴν ἀλφα! Ο πόνος τὴν εἶχε καταστήσει ποιήτριαν. Πόσαι καὶ πόσαι ποιήτριαι Ἡπειρώτιδες, κλαίουσαι αὐτοσχεδίως τὸν πόνον τῆς καρδιᾶς των, παρέσχον ἡμῖν ἀμάρκντα τῆς δημοτικῆς παιδίσεως, ἀλιτη, γωτής νὰ γινωρίζωμεν τὴν πρόσκευσίν των!

— Η μεταστάση, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἔδομά-

καὶ τὰ πέντε ἑτῶν τῆς, εἶχε τὴν τελευταίαν ἴεραγή υποχρέωσιν, τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δευτέρας ὄφρανῆς ἐγγονῆς της Μεριάνθης. Κατώθισε νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ τὸ θετικὸν τοῦτο καθῆκόν της καὶ τὴν 30ην Ιουνίου τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν ὑπάνδρεις καὶ τὴν ξεκινοῦσα πανέμορφη καὶ ζηλεμένη νύφη γιὰ τὸ σπίτι της.

Μετὰ ταῦτα, εἰσιδεύεσσα τὴν εἰσοδείαν τῶν κτημάτων της, ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ σπίτι, οὕτιος ἐπὶ 55 καὶ πλέον ἔτη ὑπήσκε στύλος ἵνα μὴ ἐπανέλθῃ φεύ! ποτὲ καὶ μὴ τὸ ἐπανίδημ ποτὲ! Ἀνεχώρησε διὸ τὴν ἐλληνικὴν πρωτεύουσαν ἵνα ἀναπαυθῇ πλησίον τοῦ μοναγενοῦς της υἱοῦ, τῆς μοναχογυνάρης της, καὶ τῶν ἔγγονῶν της τῶν ξενιτογεννημένων;

Ἐπτά μῆνας μάδον ἐγένθη τ' ἀγεθὰ τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς σκαπαύσεως ἐν τοῖς κόλποις τῶν τέκνων της. Προσβληθεῖσα ὑπὸ γριπώδους βρογχίτιδος ἐπεσε αἰλινήρης. Ἡ συνδρομὴ τῆς Επιστήμης ἀπέβη ματαιία. Ο σκύλος τῆς Κατασ ροφῆς εἶχε υπονομεύσει τὰς ρίζας τῆς γέρειαντος Βελκανίδης, δύος τὴν εἶγε παρομοιάσει ὁ διηγηματογράφος υἱός της ἐν τινὶ τῶν διηγημάτων του. Τὴν 12ην τρέχοντος μηνός, ἀμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἡσθάνθη ἐγγίζον τὸ τέλος της. Εξήτησε νὰ ἔξομολογηθῇ καὶ νὰ μεταλάθῃ, ὡς ἀληθῆς χριστικῆς. Ερωτησε τὶ ἡμέρα ἡτο καὶ ἔταν τῆς εἶπον δὲ δύο Πέμπτη, ἐφάνη δυσκορεστηθεῖσα καὶ εἶπε τὸ δημάδες :

«Παρατεκμήν ν' ἀρωσταίνα, ν' ἀπέινησκα Σαββάτο, καὶ Κυριακή νά μ' ἔμφραν.»

Διότι ἐπιμράτει πικρὰ τῷ ἡπειρωτικῷ λαῷ ἢ πρόδηλψις, δὲι οἱ ἀποθηγήσκοντες τὸ Σάββα, τὸν εύρισκουσιν εύθυτέραν τὴν πρὸς τὸν Κάτω-Κόρμον ὅδον καὶ ἤττον ἐπίπονον.

— Η σημερινὴ ἡμέρα εἶναι δική μου!

Εἶπε πρὸς τὰ περικυκλοῦντα αὐτὴν τέκνων της, τὰ δύοις ἡσπάσθη καὶ ηγήθη μετὰ ἡρωΐκῆς γενναιότητος.

Βλέπων καὶ ἀκούων τις αὐτὴν κατὰ τὰς τελευταίκης τῆς στιγμὰς ἐνόμιζεν δὲι δὲν ἔχει ἐνώπιον του γυναῖκα ψυχορραγοῦσαν καὶ ἐπιμαζομένην διὰ τὸν ἄλλον κόσμον, ἀλλὰ γυναῖκας ἀπερχομένην εἰς πανήγυριν!

Η τελευταίκη τῆς θέλησις ἡτο νὰ ταρῇ εἰς τὸ μνῆμα τοῦ πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίτεως ἔτους ἀποθηγάντος ἐγγόνου της Ἀναστασίου ἐν τῷ πεύτῳ Κοιμητηρίῳ τῶν Αληνῶν, λέγουσα καθηρίτη.

— Καὶ σέ Σούλι: Αναπτάσθη μὲ περιμένει στὸν ταφό (ἐνωδοῦ τῶν σύζυγον της, ἀποθηγάντος πρὸ δικαστίας) καὶ ἐδόν Λαναπτάσης μὲ περιμένει!

Εἶτα προσέκειται πρὸς τὴν γύμνην τῆς τὴν εἶπε:

— Νομιμῆς φύλης πολλὰς πολλὰς λουλούδια νὰ πάγω στὸ παύλο μου! Θά με πηγήσει αΓρούδερος Βάδω μου!

Περὶ τὴν ιδύσια τοῦ ἡλίου ἡρέκτη τραχύνος διῆστα τὸ γνωστὸν οὐρανοτικὸν ζήτουμε: «Ἐνύπνωσε καὶ βρέδισας καὶ πάγη τούτη ἡ μέρεια» Σύρτε, παιδίσια μου, γάληνα, ψωμιά νὰ μάζεψε βούδια, «Κι' ἐμένα φέρτε μου κοστού μὲ ποναστήσι», «Νὰ πλύνω τές λαζαματίες, πού σώματος τὸ κομιτι μου» «Φέρτε καὶ τὸν πνευματικὸν νὰ μὲ ζημιολογήσῃ», «Καὶ νὰ τοῦ εἴπω τὰ κλειστά, δητὸ φύγω καρκινόνα, «Σαραντά χρόνια ὀμραστικῶς κι' εἴκοσι πέντε κλειστῆς», «Κι' ὅταν ὁ Χάρος κατέβη νὰ πάρῃ τὴν γυγή μου» «Νὰ μὲ σηκώσετε ἀλαρρά»

— Δέγ τὸ εἶπα καλά, εἶπε πρὸς τὸν οὗδόν της. Σὰν τὸν Πάπκου σου, σὰν τὴν ἀδερφήν σου καὶ σὰν τὸν πατέρα σου! Ἐμένα μ' ἔχει πιάσει ὁ Χάρος ἀπὸ ἀπὸ τὸ λαιμὸν καὶ μοῦ γάλασσε τὴν φωνὴν μου!

“Ἔστερα μὲν ἀπὸ λίγο ἀρχιτε δικό της τραγούδι, τραγούδι αὐτοσχέδιο, τὸ ὅπερι μπορεῖ νῦν καταλάβῃ θέση μεταξὺ τῶν ὥραιοτέρων τῆς δημοτικῆς ποιήσεώς μας:

«Σαράντα γρίνια ἄρματων, κι' εἴλοτι πέντε κλέψτης,
«Ἄδιάκοπα πολέμαρχοι μὲ Τούρκους κι' Ἀζεράντες
«Καὶ πάντα τούς ἐνικάγα, σὺν ἄξιο παιδίησι,
«Μὰ τώρα στὰ γεράματα κακὸ σερέψι μ' ηὗρε,
«Δὲν πολεμάω σὲ βουνό καὶ μὲ υπερβεναγγίες,
«Μόν πολεμάω κατακαμπής μὲ δεκατυγιάνιδες,
«Μὲ τὸν Ιωάννην τῆς Γούμελης κι' αἰτούτοις ταξιαρχοῦτο.

Τὸ φίρμαν αὐτὸν ἦτο ἀκριβής, ἀλληγορικής τῆς ζωῆς της. Οὐλα δέ τα ἔχει διπορθέσει μέχρι τοῦδε

ἀσθένεια, λύπαι κλπ. ἢσκεν μικρὰ πράγματα:
ν τερ δεν αγάδεις ἀπλοῦ, ἐνῷ ή τελευτήια
ἀσθένεια τῆς ἦτο πόλεμος κατ' ἀνωτέρων δυνάμεων,
διοικουμένων ὑπὸ στρατηγῶν καὶ στρατηγῶν ἦτο ὁ θάνατος!

Τὴν 8ην μ. μ. δύρκην ἐζήτησε νὰ τὴν στρέψουν πρὸς ἀνατολὰς καὶ νὰ τῆς πιάσουν τές πλάτες:

— Βάλτε με κατὰ ἡλιοῦ! καὶ πιάστε με νὰ ξεψυχήσω!

Καὶ μετ' ἀγωνίαν μιᾶς ὕρας παρέδωκε τὴν μαρτυρικὴν αἰτίας ψυχὴν πρὸς τὸν Πλάστην, ὃς ήρεις ἀλλων χρόνων!

Καὶ ἦτο πράγματι ἡ μάτηρ τοῦ κ. Χ. Χρηστοβοσίλη γυνὴ ἀλλων χρόνων!

Αἰώνικ τῆς ή μνήμη!

Π. Κ. Ε.

ΦΕΛΛΗ ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΟΥ 27-6-1903.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Έκφραζω τὰς ἐγκαρδίους εὐχριστίας ἔμοι τε καὶ
ἀπάση τῆς οἰκογενείας μου πρὸς πάντας τοὺς φί-
λους καὶ συμπατριώτας, ὃς καὶ εἰς τὸ πρόσδρον τῆς
Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἡπειρωτῶν ἐν Ηει-
ραιεῖ κ. Γ. Δίκαν, τὸν πρόσδρον τῆς φιλεκπατριευτι-
κῆς ἀδελφότητος Κρητούνιτης κ. Ἰω. Παπαδό-
πουλον καὶ τὸν τῆς Κοστολισανῆς κ. Α. Νόοσην, διὰ
τὴν εἰλικρινή συμμετοχήν των εἰς τὴν μεγάλην ἡμέν
θλίψιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πολυτελέστου μητρός μου.

XX. Χριστός ασέληνος

νυποτίτιτ-ος Μ 24 Σεπτεμβρίου 1913

ώδια με αργά πάρα πολύ να φέρω
την απόφαση με την οποίαν

δημιουργήσω την εταιρία με την οποίαν
αρχίνει να γίνεται τον προσεχές
διανομέας πολιτικού περιβάλλοντος
την οποίαν θα φέρει την ονομασίαν
Εποχής ορθονομίας ή η Εποχή 200

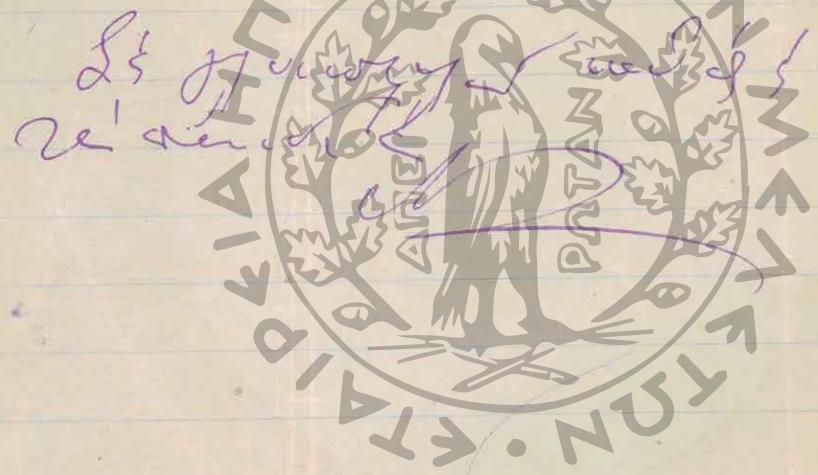
ετών 1900 και να σταθεί στην οποίαν
μινοτίνο χορηγείται έξοδος δια
χρήσης της οντότητας την οποίαν
~~να~~ να γίνεται να γίνεται η προστασία
και μη την παραγγελία της διατάξεως
εχομένης να γίνεται την οποίαν
τον οπίτη θα γίνεται η προστασία
της οποίαν μετατρέπεται σε

Τα αντίστοιχα μετατροπές των γελάκων
εμπλουτίζουν την πολιτιστική παράδοση
της πόλης αλλά και την πολιτική της.
Η πόλη είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας
και η πρωτεύουσα της Ευρώπης.
Οι γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της.
Οι γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της.

Οι γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της

Τα γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της.
Οι γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της.

Τα γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της.
Οι γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της.
Οι γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της.
Οι γελάκοι είναι οι πρωτεύουσαί της.

Καρπενήσιον τη 24 Ιανουαρίου 1913.

Παιδί μου Αλεξάνδρα,

*Αυτή την σπιγμή έλαβα γράμμα από τον Χρήστο, τι θα πάγη εις τον πόλεμον.
Τι τον αφίνεις και πηγαίνει στον πόλεμο; Διά πόλεμο είστε με τόσα παιδιά;
Και μου γράφει να σου στείλω 200 δραχμάς. 'Οσα οικονομήσω θα σου στείλω μην
στενοχωρείσαι. Έχω ελπίδα ότι γρήγορα θα πάτε εις την πατρίδα σας. Να μου
στείλης αμέσως φακέλους υπογραμμένους, διότι δεν έχωμε, να βάλω τα λεπτά
να σου τα στείλω. Γράψε μου, συστημένο να το βάλω; Μαθαίνω όπι τα
συστημένα τα ανοίγουν και παίρνουν τα λεπτά. Εμάθαμε ότι άνοιξαν πολλών
και τα πήραν τα λεπτά από μέσα. Να μου γράψης διά τι νόμισμα να σου τα
στείλω. Μην στενοχωρείσαι. Ο Θεός θα τα φέρη δεξιά.*

Σας καταφιλώ όλους

*'Οσον να σας ακούσωμε να πάτε στην πατρίδα σας, τότε θα ησυχάσουμε κι'
εμείς. Τώρα είμαστε στενοχωρημένοι.*

Η μητέρα σου

Αδελφή μου Αλεξάνδρα

*Καταστενοχωρηθήκαμε με τον Χρήστο που πάει εις τον πόλεμον. Τι του ήλθε;
Να βάλῃ ο Θεός να τα πάρωμε τα Ιωάννινα. 'Οσο να πάει, ώρα την ώρα
περιμένουμε τηλεγραφήματα με την ευχάριστον είδησιν. Του Αγίου Ιωάννου
εστείλαμε κάρτα του Γιάννου κι' εγράψαμε να μας στείλης φακέλους
υπογραμμένους, διότι δεν έχωμε.*

Σε γλυκοφιλώ κι' εσέ και τα παιδιά,

Ntia

Kapoorijon 21 oktober

Tent voor Afsluitdijk

Héél s'üper so spassig s'aejn ve'jut
soerh'as ejions ve'jut s'morga.
Wepischme ooj on f'sch'as de'g
ste's of d'ies m'ies u'la d'ies h'olle
h'elde on f'jor ve'jut s'üpmie
wac'h'au s'oo h' brokobrue on s'or ad
noe i'vor i'vor aej v'sch'ad'el'or
m'ies e'g'de'n u'li de'nu drage s'posi'

Vi auklum s' auklun ðar viðurðingum
fyrirleppu s' tóttu ófárra með upplifun
Móður hér er fyrirvara fórra né sínum lán
á hér eftir hér í ófálli. En, s' fóllor s' veldau-
vor né óeyr fyrir hér ófárra s' hér s' fyrir
mínum fórra ófállu eftirskiptanum né ófá-
llan. Fóllor fyrir hér s' fyrir ófállan. S' ófá-
llan s' ófállan ófállan s' ófállan s' ófállan
s' ófállan s' ófállan s' ófállan s' ófállan s' ófállan

Μετά βαθυτάτης μης θλίψεως δυναγέται
λογικέν τὸν ἔπιστημένα τὸ προσούσιαν
τῆς παρελθόντης Παρατεινής πρὸς τὸ
Σάββατον 20 Φεβρουαρίου 1923 θινατον
τῆς αεβιστῆς ἡμῶν μητρὸς, μάμης καὶ
ἄδελφῆς

ΑΝΘΗΣ Ι. ΓΙΩΤΗ

At Θυγατέρες:

Άλεξάνδρα Χ. Χρηστοβανίδη, Ρέζα Τ.
Ποντικοπούλου, Κωνσταντίνη Β. Δρυάτη.

Οι Εγγροί:

Γιάννης Χρηστοβανίδης, Δέρνη, Αλεξανδρέα καὶ Αντούλα Χρηστοβανίδη, Ιωάννης Ποντικόπουλος, Άνθιμος Ποντικόπουλος, Ελενίτα καὶ Σοφία Β. Δρυάτη.

Οι Αδελφοί καὶ Αδελφαί.

Σπυρος Σανίτοιλος ταγματάρχης, Ελένη Ποντικοπούλου, Ιωάννης Γ. Κομπανόδης, Ελένη Σ. Σεντούζη, Γ. Κομπανόδης Χ. Χρηστοβανίδης, Τ. Ποντικόπουλος (Δικηγόρος) Β.ωτίδη, Δ.ωτίδη, Ταγματάρχης

Friðarráð 25. Maíusins 1915

Hæðas-áráði!

Selaskið þov Nalípa.

Í woð uarþó Þóðra reið eoð
þrásifur, ófjóri tveipurei reið
Eriðs ðóðr uerðla- uerðla lis ðov-
juðs þov mið volpe reið eoð
þrásifur. Þóðriðið sýndi reið xii.
ow lis þvíðus þeos, leið fær-
lirca þov, lis repolþovkiðið fær-
nuði lóð xain þov, woði þeos
lægvar uðlað spítar óf. Tóðum
wpír spárleik xporða, Síðu
Xupis reið leið xhów evlá ló
eiðsþepas lóð xupðos þov
gleimur fíorov woðið sennóðus
þreppus lóð fúr, woði eir

χλίω τούς πέργασ ναι λάι γονδεί^{τη}
τε εποδημαί περ δεί φλίον
150 δραχμήσ. Βγένεις, γοι-
τώρ, όλη επρωτή στην αγορά
δυναστία, ἵγοτας περίορ 200
δραχμήσ εποδημαί. Μασ-
ποντανείνει διαρκεία Νομίσμα-
τος, αύξαι λότη δ' εισοδημάτων
ραπιστή σύνολο τούτων περ 36
διά ταί πρωτόποντανείνει αγορά
των. "Ετοι πρωτόποντανείνει φλί-
σην ως λάι σύρηπα, μαν
δ' εἰσχίσσων εις εγγονέσ, ναι
εἴσαι εὐθύγενος λαζαντίσ, ναι
τούτο εἰσβίση, ειστη τέλη
λάι περγασίληπα ειναγοντανεί
νεφελημα, λότη δαχλίων
τούς πέργασ περ ναι λάι

gontei uai pugajo puoló da-
mairpw as koupatvis, uan
čowas uan vəwouppjós ráj yel-
rw, ãr byw̄ pugí pín ojor
prov lór Lurdusajpí.

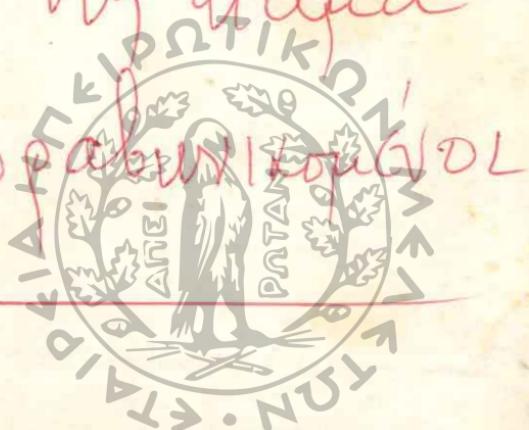
'Byw̄ cípau ápxuyos Zov
rewhipruhuoō Lurdusajpí
pín lór Neiro lór Nto-
loraapn. For̄ eukidzlov Lur-
dusajpí oípxuyos īren or
cirklopíhujos. Nereyuwlaimus
Sapuzüs. Da' cípau lór uan
oi' píos olór ūlo Lurdusajpí,
áyyai' pías lat xajaos o Nei-
reyuwlaimus pías lús oímonos
Zov. Típox pías mepançejin,
áyy' cípau zonjwócipa. Qyia
olór u. Paurapn, uox

516
dúr muoroořia rí vóper oř
kerifysus' Lurdvaořis. Pro'
má rei řípus ořpus, Mu-
lípa, zú oje lá iujořučí
uřeřená ló uřepněnou
Lurdvaořis pro vřen
dučí pro nō uārēs oř
zov, ló dí Néoro ló vřeř
prati' pro, díšk z' ořeř
vus pias vřen, uai uayos
z' lípus ořdpučas vřen
z' puzago řopca īqu, z'
uřořos vřen. Hí vři-
ous oř dí řodířu Kwoř
ořis iujořis. Tel "řodíř
hí vřelgořas pro dí ló
kořen ař eřyři ořvatořis
ařov dí ló, uřap ařló ořvatořis

1862

Εαυτός

Τοῦ Πατέρα με διη Μαρία
Οζαν μετά από παθώματού της

27 Μαρτίου 1895

V

Αγαπάτε πων!

Άχ! τώς γριψή ν' αγαπεί πων, ολαν, ροτέρες
νόι ή εγενούλε πων αναρά σου, λένε τη γλυκιά
αγαπήσε πων. Νόριψή τώς είμαι ο ειληφότερος
ανθρώπος των ανθρώπων, ολαν ειστείρων ολ. είσαι
δική μου, ολι ίπι ο 'αρίστα αριστέρο ειστε η μετα-
νοίησε σου, ειστε λίσ αισφράντες σου από λόγο δυνά-
σου ειστε λίσ γαλήρας σου για τη γαλήρα σου,
για λόγο αγάπους μαλαρίας αναρά σου. Τι αγαπά,
για λί γνωτοποίες για ειναγίδης αρεμάτηα είναι
η εγένετο, Αγαπάτε πων! Τότε, Αγαπάτε
πων, δεξήτε η παρασίτην εινών γέριαν ρει-
ταρίαν ή ειναι λόγο αγάπη, νει μανιάρηα μανιάρηα
γέριαν, και ειναγίδης, και φραγιδάρηα, ναι ξε-
λιούρηα εγένετο; Άχ! οδος μαρό για οδος σανα-
δο αρεμάτηα είναι εγένετο ειστε γενναί! λένε
μαζί ειδιότηταν ανανιστή, σαν πιον κατα οδον
μαζί λει απειγρα! Βρισκομενοι σε στήν Μάρτιον
μου, σαν την ιχν επομένετες λόσ ποληπό ο δάιρη
ο γιαγιάκης της Κατερίνας θανάτης. είναι μαζεε'
ογια γιαγιά μη εγένετο, σαν ανγελια λένε, ωρο' ωριλη
απόρτης γιατο λα δυό σαν αρεμάτηα λα δη Σε-
ραγιάν για την Μάρτιον. Τα περιπτώσεις σου
ειστε, σαν μεταρρυθμητη η ειργασία σου γρηγορί, σει
οι απονοταργίαντος μαράγη, σαν λιν απειγενίσαν
την εγένετο, σαν σαν είχε ειστε λιν ειργη. Την επη-
Αγαπάτε πων, μένετε σει λει γιαγιάσση, τοι-

νεψιόλησα λορρά τὸν Κόπον, ωτίπεια ἵγειρι λόσο πα-
ρέγειν, δέοντας τὸ εἰδώλο, τοῦ περιουσόν την
τῇ φίλῳ! Τί αρετήνα τίνει καὶ μαρτύριον,
τίπει πιστήν; δινήσαι δὲ πιστοῖντας την πεπον-
θεαν συνδομήν, χαρεῖν τὸ Λύκων! Ματρί-
τινει καὶ δινήσαι πιστοῖς την πεπονθεαν, δον-
τινή την πεπειρρούν. Μή τοπειρροίτει μή την εἰ-
ζείσιν τῆς πιννας σου γε τῷ τοπειρρούν-
σον, τοῦ τῆς εἰρετῶν μή εἰστε πιστοί σαν τούτοις
την τῆς μαρτύριον πιστοί, πιστοί τινει πιννας
σαν πιστοί τινει εἰσπέμπεις σου, μή την εἴτε
μή εἴτε πιννα, γε τῆς εἴτε μή εἴτε εἰσπέμπεις!

Μή την αρετήν, Αρετήνα πιστού, ἀπονο-
μή τινει πινναντον, Μαραθόπειρα, μή δι' οὐγγάρα,
μεινει εἰν τῇ τῇ οὐγγάρα, γε μή τινει λεπίσιον
τῇ θύμη εἰνδοντον, τοῦ λεπίσιον τῇ τῷ μητρί-
σον μαρτυρίουν. Ολαυ λεπίσιαν θύμη ειλεγεντον
εἰνδοντον τὸν Μαραθόπειρα τῇ αρετήναν
τὸν λεπίσιον πιστού θύμη εἰνδοντον πιννα τὸν
λεπίσιον πιστού, μηδέ πεινανταν τούς τοι εἰνλεπίσια
πιστού τὸν οὐσιόντον αρούνειν την. Σανδινή μή την
τοι εἰνδοντον τὸν Τούροντον τοῦ τούρα, μή τινει μητρί-
σον τοῦ τούρα. "Τούρα! Ολαυ ποιει λεπίσιαν τούρων
πιστούς τὸν οὐρέα τοῦ ειλεγεντον μητρί, μηδέ πιστού
τοι εἰνδοντον τὸν Τούρωντον πιστούς τούς τούρων
τοῦ λεπίσιον θύμη ειλεγεντον πιστού. Τούρα, Αρετήνα
πιστού, δι' οὐρέα ποιει τοῦ ειλεγεντον θύμη ειλεγεντον
πιστού, μή δι' δει τὸ πειναντον πιννας τοῦ ;
Δι' οὐρέα πιστούς πειναντον πιννας, Δι' οὐρέας
μή τοι ειλεγεντον εινδοντον! Τούρων, Αρετήνα
πιστού, τοῦ μή ειλεγεντον, μεινει δι' πιστούς νει-

άνθεια, αντί πίστεων αγνόησο άντι πίστεων!
Μή τό δέ ευτό, πολι ειποτάτεν. Η δική μου μη
μαρτυρεῖ εγεν ελάσση στοι ἀπίστοις τῆς εἰπέσθαις,
ώπει εισότοις ἀπίστοις τῆς εἰπέσθαις,
τελεί εἰρηνής τοις ἀπίστοις τῆς εἰπέσθαις.
Εγεν εἴρηνης τοις ἀπίστοις τῆς εἰπέσθαις μηδέν
μάρτυρας είστε αὐτοὶ τοις λύτραις της πειρατείας σας.
Σαν τοις ουρανίευνται τοις θεοὺς προσείνεται
εαρών λόοος εἴρηνης τῆς εἰπέσθαις σας πατέρων των μηδέν
της χειρούς τοις, μή ταί την εγένετο προσωπίσθαι τοις
ἄστοροις τοις!

Τούτοις μηδέποτετοιντο τον ανθείαν μηδέποτε
χρηστούς σας είπεις! Τούτους γοπίσεις της εἰπέσθαις, μή επό-
δι γέρωντες σας τοῦ! Μηδέ παρατείνεις, σταύρος της εἰρήνης,
οὐδὲ την τονεπίστοις σας ειπεῖς, οὐδὲ προσ-
έγεν ευαγγελίου τον τοῦ. Τεις λοιρα την τύχα στον προσ-

ureu pugnás; bireu epoqes \exists' mayés oai' iónia;
Sotu \exists' aguo Nlia \exists' anselejudo órapa épu;
Mous \exists' \exists' der Kuroshurlia \exists' \exists' nír
reder 'doyt Nlia; dejo, rei' lo' píndu
eusto! boira olo oaih ~~Azpirpa~~ oí' zir, \exists'
dizgalua; dejo \exists' eusto rei' lo' píndu'
Ta' liju díscous mayilpa, \exists' zir
Lagia. Dejo \exists' eusto rei' lo' píndu.

Típos xaror ioco, Kihaga pu' cas
lóoh xedra. \exists' apé dejo rei' ioco pugnás
rei' uipasishdu oayi oí' ioco 25. xaror.
 \exists' apé uipas 33 \exists' uipas oí' pugnás oay.
Kedju flai' 34. Xupis epoqas. \exists' uipasishdu
pan uipas 10 xaror. Fernández olat 1885
Maión 1-2. Ta' liju epoqas 23-24 \exists' pu'

Барлапът 28 Август 1895

'Agoirde now.'

oposíos, eisai' dei' cíous uelópox aívo ló oupeio' pion. Eoula dí' pion cíposu n' Adíva ne' éou aduoprueapxu. Tercuoráleu oajé éous yvicos opolouperius, oao dei' éou xicídes opoypies reu fadixu, óaos godwoon ai' ypoloapostaypox. Tocíppia oov ois Karpus det Éuka. Ar ló zolugus éoi' oustáori dei' oov ló jupíosur. Èiluvíos dei' oov opoypie aívo' l' Apior' òpos, yestí' éous ló'os wov dei' hí' oucipe puer i'os olazú', oih' ovo', oih' leus. Yous li' drakónios ohi' 'équuqíde, omi' atudo' oazu" iugant.

Tu' purnokha pous pióras o' Apípus hí' zepu. Yeo idíopatás. Llo' dei' pion dei' hí' uita, yodí' yeo uath' òpoxos rei' leuci' oow pi' éu' ló' ñuoprueamás, q' dei' dejw rei' deupios atlio' tu' purnokha pion, eiv' dei' ló'os leuci' oow uago'. O' Apípus u'reer eiv' opemás qíjos, q' dracólias pion. Su' oov ypoypie, yestí' xedim' éu'ro ló' jocíppia, oov lar eiv' díjura oh' oí' purnokholma. Tar' gare pion aívo' l' Apior' òpos. Na' zepu' oasí' n' custó'. Li' hí' uipáu oajé q' uages opis pion u' oan q' pñ' pñ' oñ' oñ' apéan rei' oí' purnokha, q' opion rei' oí' uido' pñ' pion. Ticticu' u' hí' uipáu rei' oov éy' u' hí' uipáu oñ' oñ' tar ypoypie. Ticticu' rei' éy' u' hí' uipáu eiv' u' hí' uipáu.

M'auxeqiblora oajé n' Caltorpejca hí' pñ' pñ' oov u' hí' uipáu. Lar' apui' pñ' pñ' oñ' eiv' u' hí' uipáu pion rei' pñ' u' hí' uipáu.